

C133 – CUL16

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

15 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het idee om de titel van Vlaamse Culturele Hoofdstad in het leven te roepen	1
Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de auteurslijst en de auteurslezingen van de Stichting Lezen	2
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over onderhandelingen met een commerciële zender over het opnemen van een informatief kinderprogramma in de programmatie	4
Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het beleid voor de beeldendekunstensector	8
Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de audit van de Vlaamse sportfederaties	13
Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het ter beschikking stellen van sportbeleidsdocumenten	17

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het idee om de titel van Vlaamse Culturele Hoofdstad in het leven te roepen

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, in onze regio werd door de Warande het idee gelanceerd de titel van Vlaamse Culturele Hoofdstad in het leven te roepen. Dat stond te lezen in diverse dagbladen. Het viel me dan ook op.

De bedoeling zou zijn elke 2 à 3 jaar een Vlaamse stad, naar analogie met de Europese Culturele Hoofdstad, uit te roepen tot Vlaamse Culturele Hoofdstad. Binnen een culturele hoofdstad zouden dan tal van bijkomende muziekoptredens, tentoonstellingen en allerhande culturele activiteiten plaatsvinden. Momenteel zit het initiatief nog in een ideële fase. Het zou in eerste instantie de bedoeling zijn een platform op te richten om dit initiatief te ondersteunen en om na te gaan of het mogelijk is om een dergelijke titel in het leven te roepen. Een dergelijke aanzet zou de sector alleen maar ten goede komen, aldus de directeur van het cultuurhuis de Warande. Heel wat verenigingen en vzw's scharen zich heel enthousiast achter dit initiatief.

Mijnheer de minister, kunt u uw visie ten aanzien van het initiatief van de Warande om een titel van Vlaamse Culturele Hoofdstad in het leven te roepen, toelichten? Steunt u dit initiatief? Zo ja, welke stappen wilt u zetten om dit initiatief te ondersteunen? Tegen welke termijn zou een breed Vlaams cultureel platform dat zich buigt over dit initiatief, kunnen worden opgericht? Zo neen, kunt u toelichten waarom u een dergelijk initiatief niet steunt?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, deze vraag en zeker ook het voorstel dat door de Warande in Turnhout wordt geopperd, is voor mij het zoveelste bewijs van de rijkdom in en van Vlaanderen, zeker op cultuurgebied, maar bij uitbreiding ook qua sport, jeugdwerk en dergelijke. De vele initiatieven, de daadkracht en het enthousiasme bij velen zorgen voor een gestage stroom aan sterke ideeën, uitdagende projecten, vernieuwende programma's en prikkelende activiteiten. Het is me bekend dat Turnhout hiervoor springlevende, maar tegelijkertijd ook duurzame bewijzen levert. Als middelgrote stad slaagt Turnhout erin om, heel ruim over de eigen stadsgrenzen heen, een breed

publiek met een dito aanbod te verblijden. Het cultuurcentrum de Warande speelt hierbij de rol van gangmaker, cultuur- en kunstenmakelaar en veranderingsagent. Met andere woorden, Turnhout lijkt een voorbeeld van een geslaagd lokaal cultuurbeleid: actueel, beweeglijk en vol initiatief.

Maar – en nu kom ik tot een relativering, maar ook tot een versterking – Vlaanderen heeft een soortgelijke dynamiek. Niet zelden zijn Vlaamse steden van een vergelijkbare omvang, maar ook kleinere gemeenten én onze grootsteden, toonbeelden van culturele dynamiek. Zonder veel schroom durf ik stellen dat we probleemloos elk jaar opnieuw tientallen en zelfs meer cultuursteden en -gemeenten kunnen uitroepen. Net daarom heb ik enige twijfel bij dit – ongetwijfeld prikkelende – voorstel. Als ik bekijk hoe rijk, ruim en divers het al bestaande aanbod is dat bijvoorbeeld in Turnhout, maar ook op vele – zelfs de meeste – andere plaatsen wordt gecreëerd, dat stel ik me meteen de vraag naar de meerwaarde van een tijdelijke en wat unieke titel van cultuurhoofdstad van Vlaanderen. Tegelijkertijd merk ik immers hoeveel steden en gemeenten al, spontaan en vanuit hun eigen kracht, hun cultuuraanbod bundelen of verzamelen onder een jaarthema. Voorbeelden zijn Mechelen met Stad in Vrouwenhanden en Antwerpen met Antwerpen Boekenstad, maar ook kleinere gemeenten die probleemloos een historisch of toevallig moment aanwenden om zich een jaar lang op te krikken en een extra inspanning op het vlak van cultuurprogrammatie te leveren.

Ik merk dus dat vele gemeenten en steden nu reeds, en zonder veel problemen, een gegronde alibi vinden om in een nog hogere versnelling te schakelen. Anderzijds klinkt het natuurlijk aanlokkelijk om juist hiervoor een extra titel in het leven te roepen, maar dan met de voorstelling dat er elk jaar opnieuw tegenover één geluksvogel een hele resem andere zullen staan die moeten worden ontgoocheld. U weet dat ik voor de Week van de Smaak toch heb gekozen voor één geselecteerde gemeente. Die keuze steunt echter mijn bedoeling door deze week het vernieuwende en onbekende te stimuleren en te promoten. Hiermee beoog ik heel duidelijk een nieuwe speerpunt in het al brede cultuurbeleid. Met de Week van de Smaak heb ik bewust gekozen voor een verleidingsstrategie. Die is voor cultuur – gelukkig maar – grotendeels overbodig.

Ondanks de twijfels over relevantie en beoogde effecten, wil ik dit voorstel echter niet zomaar achter me laten, maar ik wil meteen een tegenvoorstel lanceren. Er bestaan tal van platformen waar gemeentebesturen elkaar ontmoeten, ook en zeer vaak op het vlak van

cultuur. Ik denk hierbij aan de VVSG en uiteraard ook aan ons steunpunt Cultuur Lokaal. Mij lijkt het aangegeven dat dit voorstel eerst daar, waar gemeentebezuurgers met een hart voor cultuur elkaar ontmoeten, wordt gewikt en gewogen. Ik ben ervan overtuigd dat de betrokken schepenen, maar eveneens de cultuurambtenaren en zeker ook het cultuurmiddenveld, zich met grote wijsheid en veel gevoel voor de mogelijkheden en kansen ter zake over een dergelijk voorstel zullen buigen. Het zijn immers zij die de gevolgen van een dergelijk project zullen dragen. Ik roep daarom de initiatiefnemers van dit voorstel op om het concreet op de agenda van onder meer de VVSG en Cultuur Lokaal te zetten.

Ik verbind er me op mijn beurt toe om dit voorstel, volgend op deze toets en gebaseerd op een meer geoperationaliseerd en praktisch vertaald actieplan, met heel veel welwillendheid te behandelen.

Laten we dit eerst dus even toetsen door de werkgroep van de VVSG en door Cultuur Lokaal. Het stoort me vanzelfsprekend hoegenaamd niet mocht ook in deze commissie hierover van gedachten worden gewisseld. Op basis van die adviezen kunnen we dan deze zaak opnieuw bekijken en beslissen of we dit steunen, en beslissen over het bedrag dat we kunnen vrijmaken om dat op te starten. Ik wil het echter eerst even bekijken. Ik heb getracht wat tegengas te geven, omdat er ongetwijfeld aspecten aan verbonden zijn die dit wat moeilijk maken. Ik vind het idee echter zeker prikkelend en vernieuwend, en ik wil het ook kansen geven, als het echt wordt gedragen in een actieplan.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik ben blij dat u het idee prikkelend vindt. Dat vond ik eigenlijk ook. Ik ben ook blij dat u het een kans geeft. Ik heb echter ook respect voor uw antwoord. Dit kan in de toekomst inderdaad leiden tot moeilijke keuzes. In Turnhout waren ze van plan dat te verbinden met de evenementen van 800 jaar Turnhout. Ik denk dat u gelijk hebt: dit moet lokaal en met de VVSG worden afgetast en bekeken hoe dit concreet kan verlopen. Ik hoop echter ook dat we er in deze commissie eveneens een discussie over kunnen voeren, zodat we kunnen zien of er gelijkgestemde zielen zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de auteurslijst en de auteurslezingen van de Stichting Lezen

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de minister, mijn vraag is al een paar weken geleden ingediend.

Vorige week hebben we ze moeten uitstellen. De vraag is eenvoudig, en toch weer niet.

Mijn vraag handelt over de Stichting Lezen, en meer bepaald over de auteurslijst die de stichting erop nahoudt. Wie op die lijst terechtkomt, wordt ondersteund. Dan gaat het zowel over organisatoren als over auteurs zelf. De lijst is te vinden op het internet. Ik heb de lijst bij me. Erin worden een hele reeks criteria opgesomd. Een criterium luidt: "U wordt erkend als specialist binnen uw vakgebied en u recenseert regelmatig literair werk in culturele bijlagen van kranten en/of tijdschriften." Het laatste criterium luidt: "De commissie Auteurslezingen kan personen van wie ze vindt dat ze een bijzondere verdienste hebben binnen de promotie van de letteren, opnemen in de auteurslijst."

Blijkbaar kan men op basis van die criteria worden afgewezen. Een reden daarvoor zou zijn dat men de auteurslijst een beetje wil fatsoeneren.

Zijn die criteria om in die auteurslijst te worden opgenomen, cumulatief? Er is sprake van vier objectieve criteria: "U maakt Nederlandstalig literair werk; u bent auteur, vertaler of illustrator in België; u schreef of maakte boeken, waarvan minstens één na 1 januari 2002; uw boeken of albums zijn uitgegeven bij professionele uitgevers." Dan zijn er nog de twee andere, net voornoemde criteria, die een beoordeling inhouden. Moet aan al die criteria voldaan zijn? De laatste twee criteria zijn immers uiteraard geen objectieve. Hoe is de commissie Auteurslezingen in het leven geroepen? Wie zetelt erin en voor hoe lang? Dat vinden we immers ook nergens terug. Wordt het criterium dat er sprake moet zijn van literair werk gebruikt? Bestaat er een beroepsprocedure? Is die formeel geregeld en meegedeeld? Sommige mensen die werden afgewezen, hebben me immers gecontacteerd. Zoals bij een vorige vraag, ga ik ervan uit dat ik geen foute auteurs vertegenwoordig. Dan heb ik het over e-mails die ik heb ontvangen of gezien.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, zoals u wellicht weet, nam Stichting Lezen op 1 januari 2005 de organisatie van de auteurslezingen over van het Vlaams Fonds voor de Letteren, dat oordeelde dat deze activiteit veeleer thuis hoorde onder 'leesbevordering' dan onder 'directe subsidiëring van de auteur'. Het klopt eveneens dat Stichting Lezen het interne reglement heeft geactualiseerd, vooral omdat naar verluidt de vraag de beschikbare middelen meer dan overschreed. Met andere woorden, dat was de tol van het succes. Precies om daarop te anticiperen, werden de criteria scherper gesteld, al kan ik u volledig volgen als u stelt dat dit transparant moet gebeuren en er vooral duidelijk over moet worden gecommuniceerd.

Ik zal nu nader ingaan op uw vragen. De eerste vier criteria zijn inderdaad cumulatief. Aan deze vier voorwaarden moet stuk voor stuk voldaan worden. Ik herhaal ze hier even. Eén: u maakt Nederlandstalig, literair werk en uw lezingen werken leesbevorderend. Twee: u woont als auteur, vertaler of illustrator in België of hebt de Belgische nationaliteit. Drie: u schreef of maakte minimaal twee boeken, waarvan minstens een na 1 januari 2002, of één boek na 1 januari 2002 en vier artikels in literaire tijdschriften erkend door het Vlaams Fonds voor de Letteren of het Nederlands Productie- en Vertalingfonds, of de illustraties – niet de tekst – voor minstens vier prentenboeken of strips. Minstens een van deze boeken of albums verscheen na 1 januari 2002. Vier: uw boeken of albums zijn uitgegeven bij een professionele uitgeverij en niet in eigen beheer of in beperkte oplage.

De criteria vijf en zes zijn voor auteurs die niet voldoen aan de eerste vier criteria. Het vijfde criterium, door u geciteerd in uw schriftelijke vraag, richt zich tot recensenten, critici en onderzoekers. Daar waar andere auteurs vooral zullen stilstaan bij hun eigen werk, wil Stichting Lezen met dit criterium specialisten de kans geven lezingen te geven waarin het hele jeugd- en volwassenen-literaire landschap overschouwd wordt.

Het zesde criterium, eveneens in de schriftelijke vraag vermeld, richt zich tot auteurs die niet meer regelmatig publiceren en daarmee niet voldoen aan het derde criterium. Wegens hun grote verdiensten in het verleden voor de literatuur of voor de leesbevordering, wil Stichting Lezen hun toch de kans geven nog op te treden indien ze worden uitgenodigd.

De commissieleden voor de commissie Auteurslezingen worden geworven uit de grote literaire verenigingen, zoals het Poëziecentrum en Het beschrijf, uit de bibliotheeksector en het onderwijs, met name de belangrijkste organisatoren van Auteurslezingen en de commerciële boekensector. Stichting Lezen heeft de zittende commissieleden uitgenodigd op basis van haar kennis van het literaire veld en de experts die erin actief zijn. Of de commissieleden de uitnodiging aanvaarden is ook afhankelijk van hun bereidheid om zonder vergoeding te zetelen. Wie de commissieleden zijn, wordt niet vermeld op de website maar wel in de persoonlijke communicatie met de – zowel goedgekeurde als afgewezen – auteurs.

Dit zijn de actuele commissieleden. De heer Temmerman, uittredend commissielid per 9 maart 2007, is uitgenodigd op basis van zijn ervaring met literaire podia en zijn werkzaamheden bij ABC en Antwerpen Boekenstad. De heer Joostens, die de heer Temmerman vervangt, is commissielid met ingang van 9 maart 2007. Hij is uitgenodigd wegens zijn ervaring met literaire podia bij Het beschrijf. Mevrouw Leysen is docente aan de lerarenopleiding, recensente jeugdliteratuur bij De Morgen, lid van diverse

literaire jury's. De heer Brigé is medewerker van het Poëziecentrum in Gent. De heer Eeckhout is assistent-dienstleider van de afdeling fictie in de Stedelijke Openbare Bibliotheek Gent en initiatiefnemer van De Leeslijst voor jongeren. Mevrouw Aerts is boekhandelaarster in De Groene Waterman in Antwerpen. Mevrouw de Saedeleer is directeur van de Stichting Lezen. Mevrouw Dewulf, uittredend commissielid per 9 maart 2007, is voormalig projectcoördinator van Auteurslezingen bij Stichting Lezen. Mevrouw Stessens, die mevrouw Dewulf vervangt, is commissielid met ingang van 9 maart 2007. Zij is projectcoördinator van Auteurslezingen bij Stichting Lezen.

Het mandaat van de commissieleden loopt over maximum vier jaar. Er is lang gezocht naar een commissielid met als specialisatie strips, maar er is voorlopig niemand gevonden die deel wilde uitmaken van de commissie. De belangrijkste reden voor de weigering was dat de aangezochten zich te zeer verbonden voelden met de stripauteurs die ze zouden moeten beoordelen.

Het literaire werk waarvan sprake is in de criteria om opgenomen te worden in de auteurslijst, duidt zowel op het genre als op de inhoud van het werk. De commissie bepaalt op basis van eigen expertise, ervaring en beleving, op basis van kritieken en recensies, en haar gezamenlijk intersubjectief oordeel na overleg, of het werk van een auteur al dan niet voldoet aan dit criterium.

Mijnheer Vandenbossche, er bestaat een beroepsprocedure. Zij wordt niet gecommuniceerd via de website, maar wordt wel vermeld in de correspondentie met de in eerste instantie afgewezen auteurs. Naar aanleiding van recente communicatie over de beroepsmogelijkheden is besloten de procedure ook via de website bekend te maken.

De procedure gaat als volgt. Een afgewezen auteur kan binnen de maand per brief een eenmalig bezwaar aantekenen. In voorkomend geval wordt aan twee experts die geen lid zijn van de commissie, gevraagd om een recensie te schrijven over de werken waarmee de auteur op de auteurslijst wil komen. Vindt minstens één van deze experts dat het werk van de auteur voldoet aan de literaire criteria, dan wordt de auteur opgenomen in de auteurslijst. Vinden beide recensenten dat het werk van de auteur niet voldoet, dan wordt hij niet in de auteurslijst opgenomen. De auteurs worden per brief op de hoogte gesteld van de beslissing. De beslissing wordt gemotiveerd met citaten uit de recensies

Ik blijf me ervan bewust, mijnheer Vandenbossche, dat er altijd discussies zullen zijn over het al dan niet opnemen van deze of gene auteur op de lijst, een discussie die het trouwens verdient om telkens opnieuw in alle openheid te worden gevoerd, in de hoop zo opti-

maal mogelijk tegemoet te komen aan de verwachtingen van én de auteurs én het publiek.

Ik sluit me aan bij uw verzuchting dat elke verandering qua criteria zorgvuldig en gemotiveerd moet gebeuren en zo efficiënt mogelijk gecommuniceerd moet worden. Het lijkt me dan ook logisch dat Stichting Lezen de beste relaties onderhoudt met de diverse auteursverenigingen. Ik zal daar zeker op aansturen tijdens mijn overleg met de diverse actoren.

De heer Dany Vandebossche: Ik heb daar niet veel aan toe te voegen. Ik ben voorlopig voldaan met het antwoord.

Het gaat inderdaad voornamelijk over communicatie. Ik heb dit in een vorige vraag ook al over een andere organisatie gezegd: de indiener moet heel duidelijke informatie krijgen over zijn beoordeling en over de redenen waarom hij al dan niet op een lijst wordt opgenomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over onderhandelingen met een commerciële zender over het opnemen van een informatief kinderprogramma in de programmatie

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb mijn vraag een maand geleden ingediend. Dat is interessant, omdat televisie een heel snel evoluerend medium is. Een aantal uitspraken van uw woordvoerder kunnen op die manier ook dertig dagen na datum nog eens geëvalueerd worden.

Mijn vraag gaat over de gesprekken die uw kabinet voert met de commerciële zender VTM over een informatief kinderprogramma. VTM zou een budget ter beschikking krijgen van 250.000 euro. Uw woordvoerder stelt dat de onderhandelingen snel afgerond kunnen worden. Dat was een maand geleden. Hij zegt: "We zitten niet in de fase dat we al concreet praten over welke specifieke programma-items er zullen komen, maar de gesprekken lopen en de interesse van VTM is reëel." Het zou mij verbazen als je geld krijgt. "We denken dat we dit voorjaar nog tot een akkoord kunnen komen."

Minister Bert Anciaux: Het zou mij verbazen als je geld krijgt, is geen deel van het citaat.

De heer Jurgen Verstrepen: Inderdaad niet. Ik dacht dat dat duidelijk was. VTM bevestigde ondertussen dat

de gesprekken aan de gang zijn en dat het geïnteresseerd is in een informatief kinderprogramma. Andere commerciële zenders, zoals VT4, blijken positief gereageerd te hebben op het nieuws.

Deze voormiddag was er een soortgelijke vraag aan minister Bourgeois. De basis van dit onderwerp werd naar hier doorgeschoven, dat is logisch. Ik vind het een zeer interessante case in het medialandschap. U bent niet de eerste die zich in een dergelijk verhaal begeeft. Wat u doet, is een poging tot projectfinanciering. Dat stelt de financiering van de VRT in vraag. Die theoretische piste bewandel ik, maar ik heb nog niet veel bijval gekregen.

Minister Bert Anciaux: Hoewel ik het daar ook doe.

De heer Jurgen Verstrepen: Dat weet ik. Daarom zeg ik dat het nog gebeurt, ook door andere ministers. Als je dat doortrekt, hebben we stof voor een debat over de financiering van de openbare omroep in totaliteit. Ik weet dat uw partij daar een visie op heeft. Ik heb die eens gelezen. Ik zie dat eigenlijk wel zitten, maar daarvoor is het misschien nog wat vroeg.

Je kunt dit volgens mij niet à la carte doen. Rik De Nolf heeft vorige week dergelijke theoretische financieringsmodellen onderschreven. Daarop heeft minister Bourgeois gereageerd dat hij dat niet zag zitten omdat het de financiering van de VRT op de helling zette. Hoewel dat een andere discussie is. Ik zal uw antwoord dus beluisteren met de nodige interesse en argwaan.

Als u geld geeft aan een zender – of wat dan ook, want de definitie van zender moet herbekeken worden in het huidige medialandschap – waarom kiest u voor het jeugdjournaal dan voor VTM? Wat is de stand van zaken in de onderhandelingen met VTM? Zijn andere commerciële zenders intussen betrokken bij dit verhaal: VT4, regionale zenders, Vitaya? Die laatste wil misschien ook wel een lifestyle-programma voor jongeren ontwikkelen. Ik kan een hele reeks zenders opnoemen die interesse hebben volgens hun doelgroep en hun marktaandeel. Ik vermoed dat u Nickelodeon geen centjes zal geven, want dat is geen Vlaamse zender en die heeft sowieso genoeg geld weggehaald van de Vlaamse markt.

Wat moet ik mij voorstellen bij een informatief kinderprogramma? Is er zicht op concrete programma's? Welke voorwaarden zijn er verbonden aan het verkrijgen van dit budget voor VTM?

Dan iets wat in onze commissie Media vaak ter discussie komt, en ondertussen zorgvuldig wordt vermeden: zijn er programmatorische voorwaarden gesteld ten opzichte van deze incentive of financiering?

Welke financiële verdeelsleutel heeft u bedacht indien er onderhandelingen zullen plaatsvinden met de andere

commerciële zenders? Dat blijft een beetje nazinderen: we zullen over een paar minuten horen welke criteria u hanteerde om VTM te selecteren. Niet dat ik VTM een kwaad hart toedraag, helemaal niet.

Gaat het over het marktaandeel of het bereik? Qua marktaandeel vormt dit voor VTM bij de jeugd misschien eerder een inhaalbeweging. Weinig jongeren kijken naar deze zender, behalve de allerkleinsten 's morgens vroeg. Maar een jeugdjournaal sluit toch meer aan bij een hogere leeftijdscategorie, richting Ketnet. Dat beeld heb ik van een informatief kinderprogramma. Vergis ik me? Zijn Hopla en Bumba informatieve kinderprogramma's? Een bal tonen en dan 'bal' zeggen, kan ook informatief zijn. U voelt dat ik wat meer duidelijkheid wil, want ik vind het boeiend.

Als de politiek geld geeft aan jongeren, komt bij mij een schrikbeeld boven. Wat zit daar achter? Ik vind dat je in onze samenleving bij opvoeding voorzichtig moet zijn met het geven van geld. Ik zeg dat eerlijk. Als de politiek er tussen zit, moet je dubbel voorzichtig zijn.

Minister Bert Anciaux: Bent u nog altijd zo antipolitiek? Zelfs nu u in de politiek zit?

De heer Jurgen Verstrepen: Zelfs dan blijf ik kritisch.

Minister Bert Anciaux: U hebt misschien slechte ervaringen gehad in uw huidige partij.

De heer Jurgen Verstrepen: U ziet, het is een achteruitgang, in plaats van een vooruitgang. Vandaar dus dat ik graag antwoord wil.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik heb de discussie naar aanleiding van de afschaffing van de vijfminutenregel ook gevolgd. Er waren afspraken gemaakt met de commerciële jongens, bij wijze van spreken. Ik heb gezien dat u inspanningen wil doen om jeugdjournaals steun te geven. Op zich is dat niet nieuw. U hebt ook al steun gegeven aan sportprogramma's. De minister van Economie heeft al steun gegeven rond ondernemen.

De heer Verstrepen verwijst naar het interview met de heer Rik De Nolf vrijdag in het nieuwe mediakatern van De Morgen. Zijn verklaringen verrassen me ook niet. Een maand geleden hebben we dat ook openlijk besproken naar aanleiding van een bezoek van Voka. Ik geloof dat het in die trend verder zal gaan. Maar wanneer zal het een model worden? Ik denk dat dit proces in de toekomst moet worden ingezet, zonder de openbare omroep te ondergraven. Hoe zal de openbare omroep op tien jaar tijd in het digitale landschap evolueren? Dat weet niemand.

Op welke manier zal de voorziene 250.000 euro uitbesteed worden en met welke modaliteiten?

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Dit is inderdaad niet nieuw. Ik vind het trouwens een goed idee om als overheid bepaalde content te ondersteunen die nu misschien niet aan bod komt, maar daardoor wel een kans krijgt. Ik deel het schrikbeeld van de heer Verstrepen niet. Uiteindelijk zal de kijker evalueren. Als jonge mensen zich er niet in terugvinden, kijken ze niet. Dan zal het niet lang worden volgehouden.

Ik deel met de collega's gedeeltelijk de zorg over de verdeling van de middelen. We moeten daar voorzichtig zijn en geen valse concurrentie scheppen bij de commerciële zenders. Ik vind het een goed initiatief. Hoe zult u, mijnheer de minister, die middelen verdelen?

De heer Dany Vandenbossche: Ik ben een echte ervaringsdeskundige: ik volg op dit ogenblik de kinderprogramma's. Er zijn zelfs discussies over welk nieuws we moeten bekijken.

Ik wil een opmerking maken over VT4 en VTM. Het lijkt me bijna logisch dat men die middelen aan VTM heeft aangeboden en niet aan VT4, om de eenvoudige reden dat er een groot verschil bestaat tussen de twee zenders wat de nieuwsuitzendingen betreft. Ik heb al eens het nieuws van VT4 gezien, ik noem dat eerder een diavoorstelling dan een nieuwsuitzending. Het is logisch dat men gaat praten met wie een echte nieuwsdienst heeft.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, met alle respect, maar dat wil zeggen dat u vertrekt vanuit het standpunt dat het informatieve kinderprogramma een journaal is. Wij hebben dat standpunt officieel niet.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Het informeren van kinderen en jongeren is een basisopdracht van elke overheid die haar jonge burgers sterk, geïnteresseerd en maatschappelijk, cultureel en politiek geëngageerd wil maken en houden. Het schrikbeeld van het informeren van kinderen en jongeren begrijp ik in alle eerlijkheid niet. Ik vind het een basisopdracht van een objectieve overheid om te proberen zo goed mogelijk de instrumenten in handen te geven van kinderen en jongeren om zich zelf te kunnen informeren en om zelf de juiste informatie te kunnen krijgen. Het is trouwens een van de meest essentiële prioriteiten voor deze legislatuur in het jeugdbeleid en het jeugdwerkbeleid: de informatieplicht en het zo goed mogelijk informeren van kinderen en jongeren

Daarom leg ik als minister van Jeugd een duidelijke prioriteit op jeugdinformatie, onder meer door de op-

richting van het Vlaams Informatiepunt Jeugd, dat als knooppunt en regisseur voor een brede informatiewerking optreedt. En in het decreet Lokaal Jeugdbeleid wordt jeugdinformatie vanaf 2008 een inhoudelijke en financiële kernopdracht van onder andere de lokale besturen. Voor zover ik weet bestond daarover in dit parlement een grote eensgezindheid.

Het spreekt vanzelf dat ook de media een onderdeel van deze aanpak vormen. Dat doen ze hoe langer hoe meer. Zij zijn de laatste decennia steeds sterker gaan inzoomen op kinderen, tieners en jongeren. Binnen de media speelt televisie een uiterst belangrijke rol: de impact ervan is enorm. Niemand zal dat durven te betwisten. De tv speelt ook in de subculturen van jonge mensen een heel nadrukkelijke rol. En deze beïnvloeding begint al bij peuters en kleuters, om wellicht nooit meer te eindigen.

Vandaar mijn grote belangstelling voor een specifiek, op jonge mensen gericht informatieprogramma op de tv. Er zijn daarvoor twee soorten partners: de publieke omroep en de commerciële omroeporganisaties. Voor de publieke omroep verwijs ik naar de beheersovereenkomst en de verdere ontwikkeling daarvan. Ik kom daar straks nog heel even op terug. Het hoeft geen betoog dat ik met bewondering en respect kijk naar de wijze waarop onder andere Ketnet zich kan en durft profileren ten aanzien van verschillende jonge doelgroepen. Bij uitbreiding verwijs ik ook naar Studio Brussel, de publieke jongerenzender. Ook de commerciële omroepverenigingen zijn hierbij belangrijke en kansrijke spelers.

Dat brengt mij tot de antwoorden op uw concrete vragen.

In uw vraag naar de stand van zaken in de onderhandelingen met VTM ging u er van uit dat alles rond was. Dat is niet zo. Het uitgangspunt is wel duidelijk: ik heb op de door het parlement goedgekeurde begroting 2007 de som van 250.000 euro beschikbaar gesteld om via een commerciële tv-zender een specifiek, gespecialiseerd informatieprogramma mogelijk te maken. Daarvoor stel ik me open voor alle in Vlaanderen gevestigde commerciële tv-zenders. We doen op dit ogenblik een bevraging. Ik voer met elk van de geïnteresseerden een eerste basisgesprek waarin ik mijn verwachtingen zal verduidelijken en hun – indien zij interesse betonen – zal vragen om hierover een formeel voorstel te formuleren. Ik zal deze voorstellen onderling kwalitatief afwegen en daarop mijn beslissing baseren. Ondertussen liggen er afspraken met VTM en VT4 vast.

Dit is geen reglement, laat dat duidelijk zijn. Dit is geen open reglement waarop men kan intekenen en waar men sowieso een recht verwerft. Het gaat hier over een contract dat we willen sluiten. We willen nagaan welk contract het beste tegemoetkomt aan de criteria die we voor ogen hebben.

Tot op heden heb ik enkel van VTM en VT4 een blijk van interesse gekregen.

Er is nog geen zicht op concrete programma's. Daarvoor zijn de onderhandelingen nog te pril. De gesprekken met VTM staan het verst. Zij hebben toch al een eerste contour van project voorgesteld. Dat leek mij, in alle rust en bescheidenheid, in ieder geval zeer interessant.

Er is nog geen gedetailleerd operationeel voorwaardenkader opgesteld. Maar de grote contouren zijn er wel en ze zijn helder. Ik som er enkele op.

De doelgroep bestaat bij voorkeur uit tieners en jongeren: vanaf 13 jaar tot ongeveer 17, 18 jaar, maar zonder dat dit haarscherpe grenzen mogen en kunnen zijn. Waarom zou er geen meer gespecialiseerde doelgroep kunnen zijn? Dat is een van de opmerkingen die ik vanuit de openbare omroep kreeg. Er is op dit ogenblik een interessant kinderjournaal, Karrewiet. Op een bepaalde leeftijd kijk je daar opnieuw naar. Ik kijk daar naar. Niet omdat ik kinds word maar omdat ik jonge kinderen heb en ook omdat het echt wel interessant is.

We hoeven dat niet noodzakelijk na te apen. Het zou wel eens interessant kunnen zijn om vast te stellen welke doelgroepen bij die jongeren niet aan bod komen en bijvoorbeeld niet door de openbare omroep worden bereikt, en om dan daarrond iets op te stellen. Daaraan kan mogelijk een commerciële omroep op tv veel meer aandacht besteden dan op dit ogenblik bijvoorbeeld de openbare omroep doet.

Het inhoudelijke kernpunt is informatie over algemeen maatschappelijke thema's, vergelijkbaar met de bestaande nieuwsuitzendingen maar uiteraard – en nogal vanzelfsprekend – gemaakt vanuit en gericht op de leefwereld van jongeren. Deze programma's worden dus met een heel andere methodiek gemaakt.

Het moet gaan over een duurzaam en voorspelbaar concept, zodat de doelgroep duidelijkheid heeft over tijdstip, aanpak en dergelijke. Het moet herkenbaar zijn. Je moet ernaar kunnen kijken. Het moet niet een toevallige reclamespot zijn die op onbepaalde tijdstippen naar voren komt. Het moet herkenbaar en duurzaam zijn.

Er moet een duidelijk systeem van betrokkenheid van de doelgroep zelf worden ontwikkeld bij de vormgeving en de evaluatie. En waar mogelijk moet dat programma interactief worden gemaakt. Juist die betrokkenheid is, zeker voor die doelgroep, een van de meest essentiële zaken. Er moet een bijzondere gevoeligheid zijn voor bepaalde thema's: cultuurparticipatie in de brede zin, de werkzaamheden van sport- en jeugdverenigingen, projecten die solidariteit promoten en burgerzin stimuleren.

De aanpak moet sterk emancipatorisch zijn. Het programma moet bijdragen tot meer handelingsbekwaam-

heid. De reden waarom dit idee door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, is gebaseerd op het opnieuw invoeren van die vijfminutenregel, en dus op de noodzaak om meer emancipatorisch te handelen en om meer bij te dragen tot de handelingsbekwaamheid van die jongeren.

Het gaat hier niet over een financiële verdeelsleutel. We bekijken momenteel welke mogelijkheden er zijn. Aan de hand daarvan bekijk ik welke budgetten ik kan vrijmaken en of we tot een contract kunnen komen. Het gaat hier niet over een automatische verdeelsleutel of over een recht dat men heeft. Het is een open bevraging, waarbij ik nadien zal kijken of er één of meer spelers zijn waarmee we een voor onze uitgangspunten interessante samenwerking kunnen aangaan. Het is dus niet de bedoeling om dit budget te verdelen over de verschillende commerciële tv-stations, maar de beste keuze te maken en hiermee minstens tot en met 2009 een overeenkomst te sluiten. Mochten er meerdere goede voorstellen zijn, sluit ik het echter al evenmin uit dat ik binnen mijn eigen budget op zoek zou gaan naar geld.

Voor alle duidelijkheid: die middelen zijn dus niet aangeboden aan één zender. Er is sprake van een open bevraging en een onderhandeling nadien. Dit moet niet noodzakelijk gebaseerd zijn op het concept van een journal. Het moet wel herkenbaar zijn. Het moet alleszins gaan over een informatief jongeren- of kinderprogramma. De openbare omroep is wat bezorgd over de concurrentie met zijn eigen kinderjournal. Ik heb daar begrip voor. Ik houd daar vanzelfsprekend rekening mee, maar ik probeer er inhoudelijk een antwoord op te vinden. Het is niet de bedoeling dat te gaan benadelen. Misschien kunnen we daar een oplossing vinden door de doelgroepen anders te maken, zodat dit veeleer complementair wordt.

Wat uw bedenkingen over het schrikbeeld betreft, zij het dat u dat woord niet heb gebruikt, heb ik daarnet al gezegd dat ik het vanzelfsprekend vind dat dit niet partijpolitiek bedoeld mag zijn. Ik denk ook niet dat men me daarop zal betrappen. Het is wel de bedoeling en de taak van de overheid jongeren maatschappelijk actief te maken, emanciperend op te treden en een grotere weerbaarheid tot stand te brengen. Indien we jongeren op deze wijze meer kunnen informeren en hen zo meer een deel kunnen laten zijn van de samenleving, dan is dat onze verdomde plicht, en niet alleen ons recht.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We hebben het effect gezien van die vijfminutenreclamemaatregel. Dat is besproken in deze commissie. De zenders waren vragende partij om dat te veranderen. Dat is ondertussen veranderd. We voelen dat de zenders tot nu toe geen zin hebben om financiële risico's te nemen en kinderprogramma's te

maken. Produceren in Vlaanderen is immers altijd duurder dan iets aankopen in het buitenland dat gericht is op jongeren. Zo eenvoudig is het. Dat zijn de wetmatigheden van de economie. Ik vraag me dan ook af of u hier niet de luiheid qua investeringen stimuleert bij een aantal zenders. U maakt het hen zo gemakkelijker. Elke business heeft zijn risico's. Jongeren vormen commercieel gezien een lucratieve doelgroep. Nickelodeon bewijst dat. Louter persoonlijk vind ik dat daar misschien minder stimulansen nodig zijn.

Hoe moet ik me die open bevraging concreet voorstellen? Zult u alle zenders aanschrijven met de mededeling dat u een bepaald idee hebt en dat ze niet verplicht zijn mee te doen en mee deel te nemen aan het budget? Het is een vorm van eerlijkheid alle zenders te laten weten dat er een open bevraging is. Met alle zenders bedoel ik dan iedereen die geïnteresseerd is in jongeren. De tijd dat commerciële zenders of de openbare omroep een monopolie hadden op een kijkerspubliek, is allang voorbij. Er is een differentiatie. Er zijn de verschillende media, die steeds meer een rol spelen. We zien steeds meer dat jongeren via internet naar de radio luisteren of naar televisie kijken, in plaats van via de traditionele kanalen.

Ik heb het inderdaad niet gehad over een schrikbeeld. U hebt dat daarnet wat genuanceerd. Als de overheid iets wil doen met betrekking tot jongeren, die zeer beïnvloedbaar zijn, vind ik echter dat ik het recht heb dat zeer kritisch te bekijken en er vragen over te stellen. De geschiedenis leert ons hoe sommige dingen zo de verkeerde richting kunnen uitgaan. Daarom wil ik kritisch zijn. Is dat apolitiek? Dat kan worden ingevuld zoals men wil. Ik vind het echter zeer belangrijk.

Als er gevoelige thema's voor jongeren worden gebracht vanuit een definitie van cultuur, jeugd, sport en burgerzin, dan keur ik dat niet af, maar dan komt dat erg dicht bij het inhoudelijke. Dat is de evenwichts-oefening. Dat zal ik in de gaten houden. De vraag is wanneer de grens overschreden wordt. Dat is een boemerang. Die kan in uw richting komen. Die kan in mijn richting komen, wanneer ik daar een vraag over stel. Dat is een heel gevoelige materie.

Ik heb nu uit uw antwoord begrepen dat het allemaal zo zeker nog niet is. Ik vind echter vanuit democratisch oogpunt dat iedereen een voorstel mag doen of dat iedereen weet dat u daar open voor staat. Dat zou ik op prijs stellen. Ik wil uw budget niet omhoog jagen. Als er nu plots sprake is van tien zenders met tien waanzinnige jeugdjournaals, moet er een cumulatief geheel worden gemaakt, aan de hand van de differentiatie tussen de diverse niches en de diverse doelgroepen waarop de zenders zich richten.

Het ging hier over VTM en VT4, maar gaat het niet veeleer over de VMMA? Als ik kijk naar de doelgroep,

dan lijkt het me dat u bij VTM echt aan het verkeerde adres bent. Dan denk ik dat u bij JIMtv terecht zult komen. Dan is er ook nog TMF, dat dan weer een onderdeel is van de MTV Group. De voorzitter stelde daarnet dat die misschien geen redactie hebben en dergelijke, maar als u JIMtv aanspreekt, kunt u net zo goed TMF aanspreken. Die maken een gelijkaardige format en dat voor dezelfde jongerendoelgroep. Qua structuren zijn ze exact hetzelfde, behalve als het gaat over het aandeelhouderschap. Als u dus JIMtv een jeugdjournaal laat maken, en u geeft daar iets voor, lijkt het me vrij logisch dat u TMF dat ook laat doen. Dat staat los van het aandeelhouderschap. Als morgen de VMMA verandert, en de CLT Group koopt zich in, dan is dat hetzelfde verhaal als bij JIMtv. Misschien moet u dat even in detail bekijken, voor er andere kritische geluiden weerklinken. We weten hoe het gaat in de media. Dat ligt allemaal erg gevoelig: zenders klagen dat ze niets krijgen en andere wel, terwijl ze toch hetzelfde zijn en zich ook richten op een bepaalde doelgroep. In het buitenland zijn er genoeg voorbeelden van hoe dat kan werken. Ik ben daar niet tegen, maar dat moet zeer omzichtig en doordacht worden behandeld.

Minister Bert Anciaux: Ik wil nog even terugkomen op die zogenaamde beïnvloeding. Indien de overheid niets doet, ga ik er niet van uit dat u de illusie hebt dat jongeren niet worden beïnvloed door andere organen. Vaak is het een kwestie van een tegengewicht te bieden tegen alle mogelijke bestaande beïnvloedingspraktijken. Daar heeft de overheid een actieve rol te spelen. Ze moet de juiste informatie correct aanbieden. Dat is dus niet nietsdoen en passief toekijken. Ik denk ook niet dat we ter zake fundamenteel van mening verschillen. Het actief participeren aan het informatieaanbod heeft mijns inziens helemaal niet de bedoeling om een bepaalde invloed te krijgen. Er zal echter altijd wel een wederzijdse beïnvloeding zijn.

Ik blijf erbij dat het hier niet gaat over een openbare aanbesteding. Het gaat over een contract in functie van een beleidsdoelstelling die ik wil verwezenlijken. Vanzelfsprekend mag er daarbij geen sprake zijn van favoritisme, en moeten er objectieve criteria zijn om te bepalen waarom we met een bepaalde commerciële omroep in zee zullen gaan. Dat zal uit het dossier moeten blijken. Daar hebt u gelijk in. Ik zal dat moeten objectiveren. Ik zal daar de nodige argumenten voor moeten aanhalen. Er zijn ook wel een aantal argumenten te geven. Een criterium kan zijn dat het moet gaan over een commerciële omroep, organisatie of vennootschap die in Vlaanderen door iedereen kan worden bekeken.

Dat is al een objectief argument om geen contract aan te gaan met de diverse regionale zenders. Er zijn trouwens ook nog decreetsbepalingen die maken dat het niet zo vanzelfsprekend is dat de Vlaamse Gemeenschap extra geld zou geven aan de regionale omroepen, toch niet als

het geen boodschap van algemeen nut is. Dat is nu net niet wat we willen verwezenlijken. Er zullen wel wat objectieve argumenten zijn. Er mag hier inderdaad geen sprake zijn van willekeur. Daar zal ook geen sprake van zijn. U moet op dat ogenblik maar het dossier beoordelen. Ik heb er helemaal geen probleem mee dat u dat kritisch bekijkt.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben er een heel grote voorstander van jongeren aan te leren hoe ze moeten omgaan met de media. Dat ontbreekt immers. Dat is bevoegdheidsoverschrijdend: het hangt onder meer samen met het onderwijs. Ze moeten kunnen omgaan met al die nieuwe media die er zijn. Jongeren hebben er meer dan ooit heel veel aan kritisch te leren omgaan met de media en informatie te kunnen onderzoeken op correctheid. Vandaag wordt er immers om het even wat gezegd in de media en via het internet. Iedereen denkt vervolgens dat dit waar is, en het wordt opgepikt. Deze voormiddag nog werden er hier vragen gesteld op basis van geruchten. Ik vind dat een mooi voorbeeldje. Ik wil de mensen die die vragen hebben gesteld geen verwijt maken, maar er is sprake van een dermate grote mediatisering dat de vraag moet worden gesteld vanwaar informatie komt en waar ze heen gaat. Dat lijkt me een van de grootste uitdagingen van u als minister van Jeugd. We moeten jongeren bijbrengen dat ze moeten controleren of hun informatie klopt.

Minister Bert Anciaux: Een van de mogelijkheden in het hele jeugdbeleid die daartoe essentieel zijn, is het aanwakkeren van het debat met jongeren en tussen jongeren onderling. Ze moeten dat natuurlijk zelf ontdekken. Het opleggen van waarheden werkt niet: dat weten we allemaal. Het werkt zelfs bij ons nog niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het beleid voor de beeldendekunstensector

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de actuele vraag die de heer Schueremans wilde stellen in de plenaire vergadering over de beeldende kunsten, waren sommigen van plan om daar nog een en ander aan toe te voegen. De heer Schueremans heeft toen echter de gevleugelde woorden uitgesproken: "Het is vier uur. Ik trek mijn vraag terug." Daarom vond ik dat we dit debat in deze commissie opnieuw moesten oppikken. De vraag kwam er op een goed ogenblik. Er waren twee aanleidingen. Er

was de commentaar van een van de auteurs van een belangwekkende benchmarkstudie van professor De Brabander en er was de staten-generaal van de sector van de beeldende kunst. Al die dingen gaven voldoende stof tot reflectie. Ik citeer uit een aantal kranten: “Willen onze musea voor hedendaagse kunst tot de subtop van Europa behoren, dan valt er nog een weg af te leggen.” Een ander citaat: “De hedendaagse kunst wil zich ambitieuzer opstellen.” Nog een citaat: “Beeldende kunst heeft last van apartheid.” En dan was er nog die gevlugelde uitspraak: “Meer geld, meer publiek.”

Al die dingen die in de kranten zijn verschenen, zouden minstens aanleiding moeten geven tot een wat diepgaander debat, ook in dit parlement en uiteraard eveneens met de sector zelf. In tegenstelling tot wat een van de krantenkoppen zegt, moeten we onderstrepen dat het niet alleen een kwestie van geld is. Ik kom daar straks nog op terug. Een van de constataties die ik heb opgepikt, weliswaar uit een krantensynthese, is dat er geen land is waar er zo weinig beroep wordt gedaan op het netwerk van de verzamelaars om hen te betrekken bij het museumbeleid, als het onze. Blijkbaar laat men daar kansen liggen. Dat heeft misschien een beetje met geld te maken, maar het gaat toch vooral om een attitude ten aanzien van de verzamelaars. Het ontbreekt in ons land niet aan verzamelaars, dat weet iedereen.

Professor De Brabander stelt bij zijn toelichting van de benchmarkstudie: “In geen enkel ander land wordt het netwerk van verzamelaars zo weinig bij het museumbeleid betrokken.” Ik hoop dat u dat straks gaat tegenspreken.

Minister Bert Anciaux: Wat professor De Brabander stelt, is absoluut niet juist, wel integendeel.

De heer Steven Vanackere: Ik geloof wel in het idee om iemand een benchmarking te laten maken. Als ik het goed begrepen heb, is de benchmarkstudie in opdracht van de Vlaamse overheid gebeurd. Als er iets aan de hand is met de conclusies, is dat ook relevant. Dan moeten we vragen stellen bij de context waarin die studie tot stand is gekomen. Op het eerste gezicht stel ik toch vast dat wordt beweerd dat de verzamelaars onvoldoende betrokken zijn.

We mogen hier niet het debat voeren over het vermeende elitarisme van de hedendaagse kunst. We moeten ons nu focussen op het gedeelte over het management. Anders gaan we onze tijd volledig besteden aan een aantal algemene verklaringen.

We moeten een beleid voeren dat toelaat om de beeldende kunst te presenteren op een wervende manier, zodat mensen aangesproken worden, ook al zijn ze geen expert. De sector heeft in dat verband zelf heel wat vragen gesteld, onder andere in de staten-generaal.

Die fameuze benchmarkstudie zou, volgens de krant De Standaard, de stempel ‘vertrouwelijk’ gekregen hebben van het kabinet van de minister van Cultuur. Is het mogelijk om de volledige studie van professor De Brabander in te kijken? Voor het parlement is dat een interessant gegeven, zelfs indien een aantal conclusies van professor De Brabander niet meteen op de instemming van de minister kunnen rekenen.

Mijnheer de minister, welke beleidsconclusies trekt u uit die studie? U hebt uiteraard kennis genomen van de reflectie in de eerste staten-generaal. Misschien zullen er nog volgen. Hoe bent u van plan om de aanbevelingen die men alvast in de eerste staten-generaal geformuleerd heeft, al dan niet te integreren in uw beleid voor de sector van de beeldende kunsten?

Welke rol ziet u voor de stedelijke en de provinciale musea voor hedendaagse beeldende kunst? Dat houdt verband met het telkens terugkerende debat over de kerntaken en de relatie tussen de lokale besturen en wat de Vlaamse overheid kan doen. We zitten in een fase waarin veel lokale besturen hun lokale beleidsplannen opmaken. Klarheid, ook op het niveau van het beleid inzake beeldende kunst, kan nuttig zijn om ervoor te zorgen dat men complementair is en niet naast elkaar zit te werken.

Welke rol ziet u voor het MuHKA en de beeldende kunstencentra? Welke rol ziet u voor het IBK? En gaat u dat dan meenemen in uw aangekondigde evaluatie? Zijn er conclusies te trekken die relevant zijn voor de fameuze bijsturing van de bovenbouw?

De heer Dany Vandebossche: Ik wil het nog even hebben over de cijfers die in de pers verschenen zijn naar aanleiding van de staten-generaal. Sommige journalisten hebben in hun artikels een wel heel speciale wiskunde toegepast. Men heeft namelijk de neiging om alles te vertalen naar winnaars en verliezers, en men bepaalt dat aan de hand van de bezoekerscijfers.

Een van de krantentitels was: “Het SMAK heeft maar 65.000 bezoekers gehad.” In het artikel zelf staat: “Dat aantal staat in schril contrast met het MuHKA, dat vooruitgaat naar maar liefst 44.000 bezoekers, of het PMMK, dat 100.000 heeft geteld.” De journalist gaat helemaal voorbij aan het feit dat het PMMK een totaal ander tentoonstellingsbeleid voert dan de andere twee musea. Dat is appels met citroenen vergelijken.

De journalist gaat nog verder en stelt dat er nog veel werk is om aan de subtop van de hedendaagse kunst te geraken. Hij verwijst daarbij naar het Tate Modern in Londen. Als je die vergelijking maakt, lijkt het natuurlijk alsof Vlaanderen het abominabel slecht doet. Als je de bezoekersaantallen zou vergelijken met andere culturele instellingen in Vlaanderen, zou je weer een heel

ander resultaat krijgen. 65.000 bezoekers zou dan weer heel veel lijken. Er wordt veel met cijfers gegooid, maar men vergelijkt appels met citroenen.

De drie musea voor hedendaagse kunst – het SMAK, het MuHKA en het museum voor moderne kunst in Oostende – hebben alle drie een verschillend statuut: stedelijk, provinciaal en Vlaamse Gemeenschap. Ze hebben alle drie een ander profiel, een andere collectie, en vooral andere doelstellingen. Die verscheidenheid is een troef in Vlaanderen. Het gaat hier om complementaire profielen. Meer overleg en samenwerking tussen de drie musea is aangewezen. Ik sluit mij op dat vlak aan bij de heer Vanackere.

Dat overleg was in het verleden niet zo evident. Curatoren hebben soms even grote ego's als politici, wat betekent dat ze moeilijk met elkaar kunnen opschieten. De drie curatoren die er in het verleden waren, hadden het wat moeilijk met elkaar en konden maar moeilijk over hun museum discussiëren.

We zitten nu in een andere fase van de discussie. In de aanloop naar de staten-generaal had de minister gesuggereerd – ik had dat in het verleden trouwens zelf al een paar keer gedaan – dat er naar een koepsamenwerking gestreefd moet worden tussen de musea voor hedendaagse kunst, zoals die al in een beginnend stadium bestaat voor de musea voor schone kunsten in Vlaanderen. De musea voor schone kunsten hebben overigens ook alle drie een verschillend statuut. Dat hoeft dus geen belemmering te vormen om met elkaar te praten.

Ik heb geen vraag voor de minister, maar het lag op mijn lever dat men in de aanloop naar de staten-generaal met cijfers heeft gegooid, en dat de daarbij gebruikte wetenschap van een nooit geziene originaliteit was.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer Vandenbossche, uw aanvulling slaat op een aantal artikelen en opinies. De benchmarkstudie gaat echter niet in de eerste plaats over bezoekersaantallen. Ze gaat over personeel, financiën, collecties, wetenschappelijke output, tentoonstellingen en behoud en beheer.

Ik ben geïnteresseerd in het vraagstuk van het management: hoe beheren en ondersteunen we als overheid wat we hier in Vlaanderen hebben? Ik betreur, samen met u en nog vele anderen, dat men er in sommige media een soort kijkcijferwedstrijd van heeft willen maken. Men heeft zich niet geschroomd om appels met citroenen te vergelijken.

Kan die studie, die ik niet ken en waarvan ik alleen maar echo's krijg, ons sleutels geven om het beheer in Vlaanderen nog efficiënter te maken op het niveau van management? Daar gaat het mij om. Dat interesseert mij. De rest is interpretatie en in vele gevallen gewoon lucht.

De heer Dany Vandenbossche: Volgens professor De Brabander zijn de verzamelaars niet betrokken bij de musea. Ik betwijfel dat ten zeerste. Het museum voor schone kunsten in Gent bijvoorbeeld ken ik bijzonder goed. De collectie van dat museum is alleen maar kunnen ontstaan door verzamelaars tijdens de negentiende eeuw. Zij zijn in de raad van bestuur blijven zitten tot in de jaren vijftig. Door dat systeem van vrienden die musea besturen, heeft men een zestal jaren geleden aan de vzw-statuten toegevoegd dat men geen verzamelaar van oude kunst mag zijn als men in de raad van bestuur van die vriendenclub wil zitten. Men heeft immers gemerkt dat die verzamelaars vaak concurrenten zijn van het museum wanneer het gaat over de aankoop van werken.

De situatie in musea voor hedendaagse kunst is helemaal anders. Ook daar is de collectie ontstaan dankzij verzamelaars. Maar daar zijn zij nog heel sterk aanwezig. Bijna alle vriendenverenigingen in de hedendaagse kunst bestaan uit verzamelaars.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag in hoeverre het parlement inzage kan krijgen in de volledige studie van professor De Brabander beschouw ik als retorisch. Vanzelfsprekend kunnen alle stukken in extenso bezorgd worden. Enkele weken voor alles in de pers stond, werd de heer Stefaan Declerck trouwens op eenvoudig verzoek in het bezit gesteld van de stukken. Zo hoort het ook: als een parlementslid dat vraagt, wordt hem dat onmiddellijk overgemaakt.

De heer Steven Vanackere: Ik bedoelde: hier in de commissie voor Cultuur, voor de collega's.

Minister Bert Anciaux: Ik heb de vraag al beantwoord. Vanzelfsprekend kan dat. Mijnheer Vanackere, dat is geen verwijt.

De heer Steven Vanackere: Ik heb begrepen dat er een schriftelijke vraag is geweest van de heer De Clerck en bij mijn weten is die studie nog niet toegekomen. Ik ben blij om vast te stellen dat er bereidheid is om die te geven. Ik stel gewoon de vraag.

Minister Bert Anciaux: De studie is digitaal overgemaakt, lang voordat er in de pers sprake was dat dit als een geheim document in een of andere duistere schuif gestoken zou zijn. Dat is niet het geval. Ik zal deze studie met plezier overmaken. Ze staat trouwens al enkele weken op de website.

Dit is de enige reden waarom de heer Schueremans zijn vraag heeft teruggetrokken: hij wou vragen waarom dit geheim is en ik antwoordde dat het al een tijd op de website stond. Hij zag toen in dat het absurd was om te

vragen waarom het geheim is. Indien de indruk werd gewekt dat ik die informatie niet wens vrij te geven, kunnen we hier publiek vaststellen dat dit louter op een misverstand berust.

Aangezien de studie kadert in de opzet van een masterplan Beeldende Kunsten, heb ik niet afzonderlijk aandacht besteed aan de communicatie van de gegevens en de interpretatie van professor De Brabander. Het enige dat hij ons kan verwijten is dat we daar geen persconferentie over hebben gehouden. Nu, ik ben vrij om te bepalen wanneer ik persconferentie wil houden. Het is niet zo dat we het niet eens zijn met die studie. Het was om te vermijden dat de gegevens binnen een foute context zouden worden bekeken en besproken. We hebben de intentie om zo snel mogelijk met dat masterplan naar buiten te komen.

Een tweede reden is dat die studie gebaseerd is op de situatie van 2004. Je kunt in het cultuurbeleid moeilijk beweren dat de situatie van 2006 vergelijkbaar is met die van 2004. Er zijn intussen heel wat extra middelen gepompt in de sector van de beeldende kunsten. De laatste grote invulling van het Kunstendecreet heeft veel extra middelen vrijgemaakt. Als historisch document is het absoluut correct. In 2004 was de situatie aldus. Ik vind dat een zwaar zieke persoon, eens hij genezen is verklaard, niet voor de rest van zijn leven als ziek moet worden beschouwd.

Zoals u weet, werd in het kader van de inhaalbeweging voor de sector van de beeldende kunsten in oktober 2005 een stuurgroep samengesteld die een beleidsplan zal opstellen voor de toekomst. Naast een analyse van de stand van zaken anno 2006, waar de benchmarkingstudie door de UA een onderdeel van is, formuleert dit document beleidsaanbevelingen voor de ontwikkeling op lange termijn van het beeldendekunstenlandschap in Vlaanderen.

In die zin is dit masterplan het logische vervolg op de studie van Pascal Gielen en Rudi Laermans uit 2004 'Een omgeving voor actuele kunst. Een toekomstperspectief voor het beeldende-kunstenlandschap in Vlaanderen'. Het plan dient op zijn beurt als uitgangspunt voor mijn toekomstige beleidsbrieven. Het is overigens duidelijk dat dit masterplan de ambitie moet uitdragen van een meerjarenplan dat langer dan de huidige legislatuur kan meegaan.

In mijn beleidsbrief 2007 beloofde ik het masterplan uiterlijk tegen januari 2007. Wegens omstandigheden is het niet tijdig klaar, waardoor ook de bekendmaking van de studie van professor de Brabander niet eerder gebeurde. Naar aanleiding van de Staten-Generaal van de Beeldende Kunsten, werd op 13 februari 2007 de studie geplaatst op de website van het IBK, het steunpunt van de beeldende kunsten. Bovendien zit het masterplan

momenteel in de fase van de eindredactie en zal het nog deze lente worden gecommuniceerd. De lente is pas begonnen, dus we hebben nog tijd.

De beleidsconclusies die ik heb getrokken uit de studie van professor De Brabander en de aanbevelingen van de Staten-Generaal van de Beeldende Kunsten, zullen in dit masterplan worden verwerkt en samen worden gecommuniceerd. Het is trouwens steeds de bedoeling geweest de benchmarkingstudie te communiceren in het kader van dit masterplan.

Hoe zie ik de rol van de stedelijke en provinciale musea voor hedendaagse beeldende kunst? Zoals u wellicht weet, loopt op dit moment het bilaterale overleg met de nieuwe mandatarissen voor Cultuur, Sport en Jeugd uit de centrumsteden. In dit overleg staat de problematiek van het zogenaamde kerntakendebat mee op de agenda. Begin januari heb ik binnen dezelfde context een overleg gehad met de nieuwe deputés uit onze provincies.

Zoals u eveneens weet, wil ik de denkoefening maken in hoeverre een samenwerkingsplatform kan worden uitgewerkt tussen onze drie belangrijkste musea voor hedendaagse kunst, het MuHKA, het SMAK en het PMMK. Als referentie gebruik ik graag de nieuwe Vlaamse Kunstcollectie, waarin het Groeningemuseum in Brugge, het Museum voor Schone Kunsten in Gent en het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen op permanente basis een structureel samenwerkingsverband hebben gesloten. Ik wil een gelijkaardig samenwerkingsproject realiseren tussen de musea voor hedendaagse kunst.

De samenwerking geldt voor alle vlakken van de museumwerking, gaande van collectieregistratie en -ontsluiting over tentoonstellingen, wetenschappelijk onderzoek, behoud, beheer en veiligheid tot gezamenlijke internationale ambities. Inhoudelijk vullen de drie collecties elkaar perfect aan: ze bieden een uniek en representatief overzicht van de beeldende kunst van de Zuidelijke Nederlanden van de 15e tot de 21e eeuw. De drie musea liggen bovendien vlak bij elkaar, in drie belangrijke kunststeden. Het bewijst nogmaals dat Vlaanderen uiteindelijk één stad is.

De gelijkenissen zijn legio. Ook de drie musea voor hedendaagse kunst vullen elkaar naadloos aan en staan elk op zich voor een specifieke benadering van het recente verleden en de omgang met de actualiteit. Ik wil dus op termijn een gelijkaardige oefening maken.

Ik ben mij bewust van de complexiteit van de oefening aangezien in dit geval de drie bestuursniveaus samen rond de tafel moeten. Toch lijkt me dat niet echt een probleem, het is een interessante uitdaging. Ik vind bij de verschillende niveaus, de provincie West-

Vlaanderen, de stad Gent en de Vlaamse Gemeenschap, een heel grote bereidheid tot permanente samenwerking. Of dat ooit uitmondt in fusies, zal wellicht geen vraag voor deze legislatuur zijn. Dat heb ik ook in een interview gezegd. Het kan nadien gerealiseerd worden, maar is voor mij geen doel op zich, als er maar een goede samenwerking is.

Wat is de rol van het MuHKA en de beeldende kunstencentra? Ik zie het MuHKA als onze meest cruciale actor in het veld van de beeldende kunst, op de eerste plaats omdat het een van onze grote culturele instellingen is.

Sinds de intrede van het Kunstendecreet vormen de organisaties beeldende kunst een wezenlijke deelgroep binnen het kunstenveld. Vooral binnen de kunstencentra en werkplaatsen vinden wij nieuwe, sterke actoren. Ik denk aan het kunstencentrum Wielemans-Ceuppens, dat straks eindelijk zijn deuren opent; Extra City, dat recent zijn intrek nam in een nieuwe locatie; Argos, dat hét centrum blijft voor video en digitale kunsten en Buda in Kortrijk, dat terecht een van de markantste plekken mag heten. Dan vergeet ik nog een tiental nichespelers die het veld kleuren en waken over de noodzakelijke diversiteit van het beeldendekunstenlandschap.

Dit veld is zich nog volop aan het uitbouwen en de komende jaren zal het zich kristalliseren. Het is zonder meer duidelijk dat dit ook betekent dat spelers misschien zullen verdwijnen of opgaan in nieuwe configuraties die beter beantwoorden aan de noden van het veld. Een inhaalbeweging betekent niet alleen meer financiële middelen, maar ook professionalisering en het kanaliseren van het landschap. Het mag duidelijk zijn dat dit veld en zijn actoren mijn specifieke aandacht verdient en verder zal krijgen.

Met de Vlaamse Biënnale in Brussel wordt nu ook het noodzakelijke toonmoment gerealiseerd. Daarvoor maken we dit jaar als eerste aanzet 400.000 euro vrij. Op termijn moeten alle spelers binnen het veld van de beeldende kunsten samen een internationaal toonmoment krijgen.

Welke rol krijgt het Initiatief Beeldende Kunsten en zal dit meegenomen worden in de aangekondigde evaluatie en bijsturing van de bovenbouw? Absoluut. Het prille IBK kwijt zich bijzonder gewetensvol van zijn taak onder de dynamische eerste voorzitter Johan Van Steenkiste, die spijtig genoeg sinds 1 maart zijn opdracht heeft beëindigd. Je kunt het ook bekijken als een nieuwe stevige pilaar binnen de vooralsnog federale culturele instelling Bozar. We werken al volop samen.

Momenteel wordt de oefening gemaakt om het Initiatief Beeldende Kunsten (IBK) en het Initiatief Audiovisuele Kunsten (IAK) samen te voegen tot één initiatief voor beeldkunsten. Deze oefening werd niet alleen ingegeven door het vertrek van de directeur, maar kadert in de bijstu-

ring van de bovenbouw. Daar willen we zeer binnenkort ingrijpende evoluties aankondigen. Het veld van de audiovisuele kunsten is de laatste jaren eveneens danig veranderd, niet het minst door de komst van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en de nieuwe mogelijkheden en middelen daarvan. Daardoor is de missie en de werking van het IAK eveneens aan herziening toe. Nog dit voorjaar wil ik deze oefening met alle betrokken partijen afronden zodat het versterkte steunpunt met ingang van 2008 operationeel kan zijn.

Ik ging u nog vertellen over het informele netwerk. Ik denk dat de voorzitter terecht heeft gewezen op de belangrijke rol van verzamelaars in de dynamiek rond de musea van schone kunsten, zowel in Gent als in Antwerpen en heel uitdrukkelijk ook in Brugge. Daarbij moet er soms plaats zijn voor een menselijke of politieke bezorgdheid om mogelijke belangenvermenging. Er bestaat nergens een zo sterke verwevenheid met de privéwereld van de verzamelaars als in de hedendaagse beeldende kunst. Een deel van die privécollecties, mijnheer Vanackere, zou beter voor het publiek moeten worden ontsloten. Ik probeer daartoe in deze legislatuur nog belangrijke initiatieven te nemen.

De verwevenheid tussen de verzamelwereld en de musea voor hedendaagse kunst is nergens in de wereld zo sterk als bij ons. Dat is in die mate zo dat ik mij daarover in het verleden al bezorgd heb gemaakt. Ik was eens op de Biënnale in Venetië. Daar mag na de officiële opening een zeer select groepje de grote opening van de grote tentoonstelling bijwonen, niet alleen in het Vlaamse paviljoen maar ook in de grote tentoonstellingsruimte. Het zeer selecte gezelschap dat daar de eerste dagen mag rondlopen, op uitnodiging, bestaat voor 95 percent, als het niet méér is, uit privéverzamelaars. Het heeft mij toen in ieder geval verrast – maar ik moest nog veel leren – hoe de aankopen voor musea in volledige samspraak met de privéverzamelaars tot stand kwamen. Directeurs en privéverzamelaars spraken onder elkaar af: “Als jij dát koopt voor het museum, dan koop ik tegelijk dát.” Daardoor stijgt de waarde fors. Want hoe je het draait of keert, de aanwezigheid in de collectie van de musea is een criterium om de prijs te bepalen. Hoe sneller zij het samen kochten, hoe meer de stijging van de waarde al een feit was op het moment dat het kunstwerk in de musea werd getoond.

Je moet anderzijds ook toegeven dat de dynamiek die vanuit de privéverzamelaars naar het hele veld van de hedendaagse kunst vloeit, van onschatbare waarde is. Het is iets dubbels. Als er in het kunstenlandschap, of zelfs in het hele culturele landschap, één domein is waar het samenspel tussen privé en overheid zo complex is, dan zeker op het domein van de hedendaagse beeldende kunsten.

Het uit zich, spijtig genoeg, soms ook al bij erfgoed. Neem bijvoorbeeld het te koop aanbieden van schitte-

rende archieven door erfgenamen van schrijvers: als je ziet welke prijzen dat in de privé haalt! Ik weiger voortsnog om daarin mee te spelen, met alle gevolgen van dien. Alleen al door te zeggen dat je als overheid geïnteresseerd bent, maak je de prijzen tien keer hoger. Dit is een zeer moeilijke situatie. Je krijgt altijd kritiek. Ik ben hier ook al ondervraagd over waarom ik iets niet had gekocht, of iets wél had gekocht. Dat is zeer delicaat, je moet daar zeer voorzichtig mee omgaan, ook in het domein van de hedendaagse beeldende kunst.

Ik wil alleen maar zeggen, mijnheer Vanackere, dat er een heel stevig netwerk bestaat. Het is heel informeel, het is niet officieel, maar het is zeer sterk aanwezig en het wordt door de kenners op het terrein als een absoluut gegeven beschouwd. Vlaanderen is wat dat betreft heus een voortrekker in plaats van een achterloper.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Ik dank u, mijnheer de minister, voor de informatie. Ik denk dat ik als volksvertegenwoordiger naar een studie mag vragen zonder dat ik beschaamd moet zijn dat een collega daar al, zonder dat ik daarvan wist, eerder naar heeft gevraagd. Mijn kritiek was zeker niet dat u een studie zou achterhouden. Als er al een kritiek denkbaar zou zijn, dan misschien de volgende. U hebt terecht gesproken van een historisch document want het gaat om een studie over een situatie in 2004, gemaakt in 2005. Sinds 13 februari staat de studie op de website. Op die dag zegt Guido De Brabander in De Standaard dat het een betrouwbaar document is. Ik vermoed dat de ergernis bij een aantal mensen meer betrekking heeft op het feit dat men zolang heeft gewacht vooraleer er mee naar buiten te komen, dan op de verdenking dat men vandaag zou wensen het verborgen te houden.

U hebt klaarheid verschaft. U hebt minstens ook duidelijk gemaakt dat u er geen enkel probleem van maakt om dit historische document, dat nu al wat gedateerd is, ter beschikking te stellen.

Een tweede kleine opmerking. Ik heb u in uw uiteenzetting met genoeg horen verwijzen naar de Biënnale. U zegt daar 400.000 euro te zullen voor uittrekken. Ik heb belangstelling voor dat project. Maar ik heb het zelf in de lijst van de projecten waarvan de projectsubsidie is goedgekeurd in het kader van het Kunstendecreet, niet teruggevonden. Het zou mij interesseren als u mij zou kunnen zeggen waar die middelen terug te vinden zijn. Ik neem in ieder geval met genoeg akte van uw engagement om daar de nodige middelen voor uit te trekken.

En ten slotte een laatste opmerking: die verwevenheid met de verzamelaars. Sta mij toe om mijn oordeel nog wat uit te stellen. Ik begrijp wat u hebt gezegd. Maar ik kan me voorstellen dat de zin "In geen enkel ander land

wordt het netwerk van verzamelaars zo weinig bij het museumbeleid betrokken" nog ergens een kern van waarheid heeft, zelfs in een omgeving waar er blijkbaar, zoals u zegt, in vele gevallen juist een grote verwevenheid is met de verzamelaars. U spreekt van een psychologisch klimaat waardoor verzamelaars geen zin hebben om werken in bruikleen te geven. Je kunt verzamelaars wellicht nog het beste de zin daartoe ontnemen door sommige verzamelaars wél en andere verzamelaars géén toegang te geven tot het beheer van een museum. U wijst er op dat in sommige opzichten de verzamelaars misschien te gemakkelijk in de salons van een aantal instellingen zijn komen zitten. Ook de voorzitter heeft daarop gewezen. Ik leer bij want ik ken die sector nog niet genoeg. Dat zou wel eens veel te maken kunnen hebben met een klimaat waarin andere verzamelaars zeggen dat ze dat spel niet meespelen. Het zou een paradox kunnen zijn: op een ogenblik dat men iets meer afstandelijkheid creëert tussen enerzijds de publieke wereld, die een aantal taken heeft, en de verzamelaars, die tegelijkertijd hun privébelangen kunnen behartigen, zou het hele netwerk van verzamelaars iets meer zin krijgen om een echte partner te zijn.

Ik stel mijn oordeel over wat hier geschreven staat, dus wat uit. Ik vind het in ieder geval toch erg vreemd dat iemand die geacht wordt geen domme dingen te vertellen, op het eind van een benchmarkstudie een dergelijke zin uit de pen krijgt, en dat dat compleet bezijden de waarheid zou zijn. We moeten dat verder uitzoeken.

Minister Bert Anciaux: Het dossier van de Biënnale was te laat voor de normale reglementering van de projectsubsidie. Anderzijds is er al lange tijd vraag vanuit heel de sector om dit te realiseren. Ik heb gezegd dat we daar oplossingen voor zoeken. Ik denk ook dat we concessies hebben met betrekking tot die eerste editie. Ik zal 400.000 euro zoeken, maar de juiste toewijzing van dat bedrag is nog niet gebeurd. Misschien kan een deel ervan in de volgende ronde toegekend worden. Het kan volgens mij nooit helemaal in het kader van het Kunstendecreet. Zodra ik daar duidelijkheid over heb, wil ik u dat in alle openheid vertellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de audit van de Vlaamse sportfederaties

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag om uitleg is

in feite de opvolging van de bespreking van de beleidsbrief 2007.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat het de bedoeling is om met de audit van de Vlaamse sportfederaties een evaluatie te maken van het decreet op de sportfederaties van 2001. U zei dat het decreet ongetwijfeld zijn verdienste heeft, omdat het geleid heeft tot de professionalisering van de werking van de federaties. Het is een onontbeerlijk instrument geweest om de federaties ertoe aan te zetten om deskundig personeel in dienst te nemen en zowel de structuur als de operationalisering van de federaties te optimaliseren.

U zei dat u steeds meer opmerkingen en klachten krijgt, die erop wijzen dat het decreet intussen de federaties in een keurslijf wringt, waarbij het beantwoorden aan de subsidievoorwaarden, zoals gesteld in het decreet, primeert boven de functionele werking van de federatie. Veel federaties slagen er bijvoorbeeld niet in om te voldoen aan de uitvoeringsbesluiten voor jeugdsport. Mijnheer de minister, u zegt dat u daarom van plan bent om het decreet of de uitvoeringsbesluiten aan te passen, waarbij het accent meer op de werking en de resultaten van die werking dan op de structuur van de federatie zal worden gelegd. Dat is zeker het geval voor topsport, waar gewerkt moet worden in functie van het beschikbaar en bereikbaar potentieel. Om dergelijke aanpassing op een verantwoorde manier door te voeren, lijkt het u onontbeerlijk dat alle erkende federaties grondig worden doorgelicht. Zo kunnen de tekortkomingen worden blootgelegd en kan daar in het volgende decreet op ingespeeld worden.

Het VUB-onderzoek naar het topsportklimaat in Vlaanderen en de doorlichting door de topsportmanager, zijn zeker instrumenten die meegenomen moeten worden bij de voorbereiding van de audit. De voorwaarden, criteria en kansen op succes en de eventuele verdeling van middelen in functie daarvan, zijn dan weer mogelijke conclusies van de audit. De audit moet enerzijds een doorlichting brengen van de basiswerking van de federatie, om dan dieper in te gaan op eventuele topsportwerking van de federatie. Mijnheer de minister, tot daar het overzicht van uw uitspraken.

Mijnheer de minister, welke concrete opdracht werd aan het auditbureau gegeven? Hoe zal deze audit worden uitgevoerd? Is die beperkt tot de nu erkende Vlaamse sportfederaties? Wordt in deze audit een onderscheid gemaakt tussen de beoordeling van de recreatieve federaties, de topsport- of unisportfederaties en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding?

Wie staat in voor de begeleiding van de audit? Op welke wijze zal in deze audit gebruik worden gemaakt van bestaande onderzoeken en evaluaties van het decreet? Wanneer worden de resultaten verwacht? Hoe zal daarna

verder worden gewerkt aan de bijsturing van het decreet en wat is de concrete timing?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is ongetwijfeld belangrijk om een performante werking te stimuleren en/of te kunnen behouden in elke sportfederatie. Het decreet op de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties is er om de federaties optimaal te kunnen ondersteunen en uiteraard niet om een rem op de werking te zetten. Vandaar dat een audit, die een evaluatie van het decreet tot gevolg heeft, zeker nuttig kan zijn. Het is dan wel belangrijk om een juist kader te creëren in verband met deze audit. Ik kan me dus aansluiten bij de vragen van de heer Sauwens.

Mijnheer de minister, naar verluidt werden de methode en de fasering van de audit bijgestuurd. Waarom gebeurde dat? Ik heb dat vernomen uit een schrijven van de Vlaamse Sportraad van een tijdje geleden, dus het is niet zo recent. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

De timing en fasering van de audit zijn bijgesteld. Er werd alleszins gesteld dat er een bijsturing is geweest inzake timing, maar ik kan het niet onmiddellijk terugvinden. Mijnheer de minister, er zijn alleszins verschuivingen geweest.

Mijnheer de minister, blijkbaar kunnen nu ook andere dan de erkende sportfederaties op vrijwillige basis meedoen. Wat me in zekere zin stoort, is dat de voetbalbond al positief heeft gereageerd om mee te doen met de audit. U weet dat ik over de voetbalbond al enige vragen heb gesteld en u zult het me ongetwijfeld niet kwalijk nemen dat ik hier nog eens op terugkom.

Als het oogmerk van deze audit onder andere het herwerken van het decreet is, liefst nog in deze legislatuur, rijzen toch een aantal vragen, aangezien de voetbalbond mijns inziens nog niet is erkend. Ik zie bijgevolg ook geen meerwaarde van de medewerking van een niet-erkende federatie.

Er lijkt bij veel sportfederaties nog altijd een groot voorbehoud te bestaan over deze audit. Mijnheer de minister, hoe zult u verder communiceren met de sportfederaties, om een zeker vertrouwen te creëren of te vergroten? Want als de sportfederaties weinig enthousiast zijn, zal het resultaat van de audit daar zeker onder lijden.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Sauwens, het auditbureau heeft de opdracht gekregen om de efficiëntie en de effectiviteit van de totale werking van de sportfede-

raties te evalueren, om op basis van dat resultaat het huidige decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding en de uitvoeringsbesluiten, waar nodig, aan te passen of een nieuw decreet hiervoor uit te werken.

De audit heeft een dubbel doel. Ten eerste een grondige doorlichting en evaluatie uitvoeren van de werking van de sportfederaties. Dat gaat dan over het beleidsplan, de doelstellingen, de budgetten en de structuur, en dit in relatie tot het huidige decreet. Met andere woorden, waar-toe heeft het decreet van 2001 geleid bij de federaties?

Zo zal onder meer onderzocht worden wat de sterke en zwakke punten zijn in het huidige decreet op de sportfederaties, algemeen en specifiek per federatie. Er zal ook nagegaan worden wat de eventuele redenen zijn waarom erkende federaties niet intekenen op bepaalde facultatieve opdrachten.

Er kan onderzocht worden waarom de niet-erkende federaties zich niet aanpassen aan dat decreet, zowel in functie van de middelen als in functie van de werking. Ook zal in kaart worden gebracht hoe enkele vergelijkbare en succesvolle landen omgaan met de subsidiëring van hun topsport- en sportfederaties.

Mijnheer Deckmyn, u maakt een opmerking over het feit dat de voetbalbond vrijwillig deelneemt aan de audit, maar ik bekijk dat op een tegenovergestelde manier. Ik weet dat u zult zeggen dat ik weer naïef ben, maar het feit dat de voetbalbond mee onderwerp wordt van de audit, is zonder voorgaande. Tot op heden wou de voetbalbond niets te maken hebben met de Vlaamse Gemeenschap en zich zeker niet laten auditten. Wij laten ons niet auditten door de voetbalbond, het is andersom.

Het is helemaal niet de bedoeling het decreet aan te passen aan de noden van de voetbalbond. Het is de bedoeling de kwaliteit en de werking van die bond te onderzoeken. Op basis daarvan – en ik moet voorzichtig zijn – zullen we over meer gegevens beschikken dan vandaag het geval is, waardoor we meer mogelijkheden en middelen zullen hebben om, waar mogelijk, de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) te begeleiden in een noodzakelijke procedure die toch zal worden aangegaan.

Ik bekijk het veeleer op die manier en niet vanuit de bedoeling om het decreet aan te passen aan de verwachtingen van de voetbalbond, om zo geen interne reorganisatie te moeten doorvoeren en de KBVB niet te moeten opsplitsen in een Vlaamse en een Franstalige liga. Laat het duidelijk zijn dat dat een absolute vereiste blijft.

Wij willen het decreet aanpassen, maar alleen maar met het oog op een beter sportbeleid, dat er niet mee gediend

is dat onder meer het voetbal buiten het sportbeleid wordt houden. We gaan hier niet de omgekeerde beweging maken en werken in functie van de belangen van de KBVB, maar wel met het oog op een goed Vlaams sportbeleid.

Ten tweede zullen beleidsaanbevelingen geformuleerd worden om te komen tot een optimalisering van de werking van de federaties, eventueel dus door een aanpassing van het decreet of de uitvoeringsbesluiten.

De audit is ingedeeld in verschillende fasen. Fase 1 is het in kaart brengen van de totale setting van de op Vlaams niveau georganiseerde sportfederaties. Fase 2 bevat een evaluatie van de algemene werking bij alle erkende sportfederaties en alle bijkomende, ook niet-erkende sportfederaties die op de sporttakkenlijst staan en die bereid zijn hieraan mee te werken. Fase 3 is een doorlichting van de breedtesportwerking bij alle erkende sportfederaties die hoofdzakelijk breedtesport als werking hebben en alle bijkomende sportfederaties die op de sporttakkenlijst staan en die bereid zijn hieraan mee te werken en die hoofdzakelijk breedtesport als werking hebben. Fase 4 is de doorlichting van de topsportwerking bij alle erkende sportfederaties en alle bijkomende sportfederaties die op de sporttakkenlijst staan en die een topsportwerking invullen of menen te kunnen invullen. Fase 5 omvat het formuleren van beleidsaanbevelingen over de optimalisatie van de algemene werking van de sportfederaties, de optimalisatie van het breedtesportbeleid binnen de sportfederaties, de optimalisatie van het topsportbeleid binnen de sportfederaties en de optimalisatie van het decreet op de sportfederaties en uitvoeringsbesluiten en andere relevante onderdelen.

Mijnheer Sauwens, er zijn verschillende doelgroepen van deze audit. In eerste instantie zijn dat alle erkende en gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties: unisportfederaties, recreatieve sportfederaties, organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding en de Vlaamse sportfederatie die erkend en gesubsidieerd is als koepelorganisatie, maar ook alle erkende, niet-gesubsidieerde sportfederaties, de niet-erkende, vaak federale, sportfederaties, waarvan de sport op de sporttakkenlijst staat.

De enquête gebeurt volgens de logica dat we van de erkende federaties verwachten of eisen dat ze ten volle meewerken aan de audit. De niet-erkende federaties krijgen een uitnodiging om mee te werken indien ze dat wenselijk of nuttig achten.

Deze audit geldt zeker niet zozeer als een bijkomend controle-instrument, maar is er veeleer om zowel de opportuniteiten als de pijnpunten voor de federaties met betrekking tot dat decreet aan het licht te brengen.

Vorige week heb ik van de KBVB een brief gekregen om te melden dat de voetbalbond actief wil meewerken.

Mijnheer Sauwens, afhankelijk van het aanbod van de sportfederatie moet voor een bepaalde diepgang van onderzoek gekozen worden. Verschillende federaties worden enkel globaal geëvalueerd, zodat een totaalbeeld van het sportlandschap kan worden gemaakt.

De 26 topsportfederaties, plus de federaties die in fase 1 aantonen over een topsportbeleid te beschikken en de federaties die in fase 1 aantonen topsportsucces te kunnen behalen, moeten voor wat betreft topsport dieper bevraagd worden.

De opdracht wordt begeleid door een werkgroep Externe audit sport, die daarvoor is opgericht. Deze werkgroep bestaat uit deskundigen uit de sportwereld waarmee het extern auditbureau moet samenwerken, namelijk de topsportmanager, de topsportexpert, twee vertegenwoordigers van mijn kabinet, twee vertegenwoordigers van Bloso, twee vertegenwoordigers van het departement en externe deskundigen – indien nodig – afhankelijk van de te bespreken onderwerpen. Deze klankbordgroep moet de beoordelingswijze en de methodiek mee bepalen. De werkgroep zorgt als het ware voor de inhoudelijke knowhow, gelet op de ervaringen binnen de sportsector. Het auditbureau staat in voor de opmaak en de toepassing van het auditinstrument, de screening van de federaties en de rapportering. Het auditbureau en de werkgroep vergaderen gemiddeld één keer per maand om de vorderingen in het onderzoek te bespreken.

Dan was er de vraag op welke wijze er in deze audit gebruik zal worden gemaakt van reeds bestaande onderzoeken en evaluaties van het decreet. Uiteraard wens ik alleen maar voort te bouwen op het werk dat al geleverd is. In die zin bestond de eerste fase van de audit uit een inventarisatie van al het beschikbare materiaal. Zo wordt alle relevante informatie met betrekking tot de algemene werking van sportfederaties verzameld en geïnterpreteerd. Zowel de bestaande decreten inzake sport als de evaluatie van het huidige decreet op de sportfederaties, die in 2006 werd uitgevoerd door de VSF, worden bestudeerd en opgenomen in de audit. Verder worden studies en aanbevelingen inzake algemene beleidsvisies, de werking van de federaties en de visie op breedtesport en topsport, zowel uit binnen- als uit buitenland, opgevraagd en bestudeerd. In die optiek biedt de samenwerking van het gekozen auditbureau met de onderzoekers Veerle De Bosscher van de VUB en Maarten Van Bottenburg van het Mulier Instituut uit Nederland, die allebei reeds heel wat relevant wetenschappelijk onderzoek hebben verricht in dit domein, heel wat garanties.

Het is ook de bedoeling dat de wijze waarop onze buurlanden omgaan met de subsidiering van hun sport- en topsportfederaties wordt onderzocht en dat erover wordt gerapporteerd. Voor het overige is er met Bloso, de overheidsadministratie die toezicht houdt op het decreet met betrekking tot de sportfederaties, afgesproken dat

alle beschikbare informatie, zoals beleidsplannen en dergelijke, ter beschikking wordt gesteld van het auditbureau. Federaties zullen dus geen gegevens moeten aanbrengen die al beschikbaar zijn.

Er werd me gevraagd wanneer de resultaten van deze audit worden verwacht. Het eindrapport moet uiterlijk zes maanden na de gunning van de opdracht worden ingediend. Ik verwacht dit dus tegen het einde van juni.

Ten slotte was er de vraag hoe er daarna zal worden voortgewerkt aan de bijsturing van het decreet en wat de concrete timing daarvan is. Alles hangt uiteraard samen met de resultaten van de audit en de conclusies die eruit worden getrokken. De vraag is of het decreet volledig moet worden herschreven, of er slechts enkele aanpassingen moeten worden doorgevoerd of alleen de uitvoeringsbesluiten moeten worden aangepast. Daarvan hangt de timing af. Ik wil daar echter stevig aan doorwerken vanaf het ogenblik dat de resultaten van de audit bekend zijn.

De timing van de audit is inderdaad bijgestuurd. Ik wou die audit eigenlijk al bestellen in juni of juli 2006. Ik was zo naïef ervan uit te gaan dat de resultaten er dan wel zouden zijn tegen het einde van 2006. De procedure om te komen tot een audit, met de gunning en dergelijke, vraagt echter meer tijd dan het me kost om een idee te ontwikkelen. Ik hoopte begin 2007 te kunnen beginnen met de herziening van het decreet.

De heer Johan Sauwens: Bij de behandeling van de beleidsbrief Sport hebt u verklaard dat de audit eind april zou zijn afgerond.

Minister Bert Anciaux: Eerst mikte ik op het einde van 2006.

De heer Johan Sauwens: Eerst was het december 2006, vervolgens april, en nu stelt u het in het vooruitzicht voor juni.

Minister Bert Anciaux: Het zal juni zijn. De wijze waarop een dergelijke audit moet worden gegund, met heel de procedure ter zake, was van dien aard dat ik die gunning niet vroeger heb kunnen doen. Ik was graag begin 2007 begonnen met de herziening van ofwel de uitvoerende besluiten ofwel het decreet. Maar voor zover ik weet, is dat de enige reden waarom de timing is bijgestuurd.

De heer Johan Sauwens: Wie zal de audit uitvoeren?

Minister Bert Anciaux: Ernst & Young.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het ter beschikking stellen van sportbeleidsdocumenten

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bij de bespreking in november 2006 van de begroting en de beleidsbrief Sport heb ik enkele vragen gesteld over documenten waarvan sprake was in voornoemde documenten. Het ging over documenten die niet ter beschikking waren voor de parlementsleden en het in sportbeleid geïnteresseerde publiek. Ik vroeg toen onder meer of het mogelijk was het actieplan Sport voor Allen over te maken aan het parlement, zodat we daar eventueel een gedachteswisseling over zouden kunnen houden. Ik heb immers al meermaals gezegd dat dit beleidsdocument voor onze fractie essentieel is, naast het Topsportactieplan. Ik citeer wat u toen hebt gezegd: "Het actieplan Sport voor Allen zal zo vlug mogelijk aan de commissie worden voorgelegd, van zodra het definitief is." Sindsdien hebben we daar niets meer over vernomen.

Verder stelde ik dat onderzoeken gefinancierd met overheidsgeld ter beschikking moeten staan van iedereen die erin geïnteresseerd is. Op de websites van Bloso en de administratie Sport is immers maar een zeer beperkt aantal studies beschikbaar. Het onderzoek naar de geldstromen in de sport, uitgevoerd door het wetenschappelijke steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid, zou bijvoorbeeld toch onmiddellijk beschikbaar moeten zijn voor al wie bezig is met beleid. Op bladzijde 62 van het commissieverslag lezen we: "De vraag van de commissie om de wetenschappelijke studies ter beschikking te stellen van de parlementsleden, zal door de minister worden opgevolgd." Dat was in november 2006. Sindsdien is er echter geen sprake van nieuwe publicaties op de website van Bloso of de administratie Sport. Voor zover ik weet, werden er al evenmin studies of rapporten overgemaakt aan onze parlementsleden.

Enkele weken geleden stelde mijn collega, mevrouw Crevits, een vraag om uitleg over het uitblijven van de nodige aanvraagformulieren voor recreatieve sportmanifestaties. U beloofde toen de sector te zullen informeren over het subsidiereglement voor recreatieve sportmanifestaties, dat volgens u trouwens al jaren zou bestaan. Ondertussen is het anderhalve maand later, en wachten deze organisaties nog altijd op enige communicatie hierover. Diegenen die bij de administratie en bij uw kabinet toch al een aanvraag hebben ingediend, via het topsportmanifestatieformulier, wegens het nog steeds ontbreken van een specifiek formulier, ontvingen zelfs nog geen ontvangstmelding. Ze kregen wel telefoon van Bloso, met de mededeling dat er voor de ondersteuning van dergelijke sportmanifestaties niet in een budget is voorzien. Bovendien kende men bij Bloso al evenmin het reglement waarover u het in uw antwoord had.

Deze voorbeelden illustreren volgens mij dat het Vlaamse sportbeleid dringend nood heeft aan een communicatie-, marketing- en sportpromotieplan. Het ontbreekt de Vlaamse Gemeenschap blijkbaar aan een visie en strategie over de wijze waarop ze communiceert over haar sportbeleid én over de wijze waarop Vlaanderen promotie maakt voor sport. Er is sprake van enkele losse initiatieven, vaak dan nog overgenomen van sportfederaties, gemeentebesturen of de schoolsportfederatie, zij het dan tegen een veel hogere prijs en minder efficiënt. Ter vergelijking, Toerisme Vlaanderen heeft een zeer professioneel communicatie-, marketing- en promotiebeleid.

Mijn vragen liggen dan ook voor de hand. Mijnheer de minister, erkent u dat er sprake is van een gebrekkige communicatie over sportbeleidsdocumenten? Beschikt de Vlaamse overheid over een visie en een strategisch plan met betrekking tot de marketing, promotie en communicatie van het Vlaamse sportbeleid? Hoe wilt u de communicatie over dat sportbeleid, zowel met het parlement als met de betrokkenen in de sportsector, verbeteren?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Laat me beginnen met een heel duidelijk antwoord op uw eerste vraag: ja, ik vind dat daar nog erg veel aan moet worden gesleuteld. Ik stel ook vast dat er ter zake nog niets bestond. De Vlaamse Gemeenschap in haar geheel moet op het vlak van sportpromotie en -communicatie nog heel wat bijspijkeren. Ik ben mij bewust van die uitdaging en die opdracht en ik zal ze ook ten volle proberen te realiseren tijdens deze legislatuur.

Ik wil wat dieper ingaan op een aantal voorbeelden die u geeft, bijvoorbeeld het actieplan Sport voor Allen. Het klopt inderdaad dat ik u naar aanleiding van de besprekingen van de beleidsbrieven in het Vlaams Parlement, beloofd heb om het definitieve actieplan Sport voor Allen aan u over te maken. Het actieplan Sport voor Allen is minstens goedgekeurd door de minister van Sport, en als dat niet voldoende is, door de regering. Maar ik ga ervan uit dat het hier gaat over een actieplan dat door de minister is goedgekeurd.

Het ontwerpactieplan van het Overlegplatform bundelde veel en degelijke informatie over noden die er her en der zijn op het vlak van Sport voor Allen in Vlaanderen. Feit is wel dat dit ontwerpactieplan een loutere oplijsting was van alle noden van alle organisaties die bij het tot stand komen van het plan betrokken werden, voor een totaal bedrag van om en bij de 40 miljoen euro.

Er worden echter geen prioriteiten in gesteld en dat is nu net de informatie die ik van de sector nodig heb. Ondanks het feit dat mijn sportbegroting gestaag toe-

neemt, ontbreekt het me immers aan middelen om aan elk van deze problemen een oplossing te bieden. Het komt erop aan om een prioriteitstelling te realiseren. Vanuit het overlegplatform werd er geen prioriteitstelling voorgesteld en men weigerde die ook.

Vandaar dat ik deze vraag naar prioriteitstelling overgemaakt heb aan de Vlaamse Sportraad, naast de vraag van een inhoudelijk advies rond het plan. Maar ook de Vlaamse Sportraad wenst zich hierover niet uit te spreken. Ik heb dan ook gevraagd aan alle verschillende betrokken actoren – organisaties die vertegenwoordigd zijn in het overlegplatform Sport voor Allen – om hun individuele top drie naar voren te schuiven, omdat ze er gezamenlijk niet uitkwamen. Door die verschillende top dries naast elkaar te leggen, heb ik een ranking kunnen opmaken en een min of meer duidelijk beeld verkregen van waar de grootste noden liggen. Ik ben van plan om die in de toekomst ook kordaat aan te pakken. Dat heb ik gisteren nog gezegd op het congres van het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en recreatiebeleid (ISB).

Op die manier kom ik tot de volgende prioriteitstelling, op basis waarvan ik het actieplan zal formaliseren. Eén: de absolute prioriteit is de realisatie van een decreet op het lokaal en regionaal Sport voor Allen-beleid. Daar zijn we al goed mee bezig. Twee: een infrastructuurfonds. Drie: sportpromotieacties. Vier: verschillende aspecten van kaderopleiding. Vijf: de verankering van Vlabus. Zes: semiagorale arbeid. Dat gaat over het statuut.

Ik ben verheugd dat de projecten die intussen werden opgestart, zoals het decreet of het Vlaamse Sportinfrastructuurfonds, bovenaan de lijstjes staan die naar voren werden geschoven. Ik heb me ook bezonnen over hoe en door wie ik me verder het best laat adviseren over het Sport voor Allen-beleid. Ook dat, mijnheer Sauwens, was in het beleidsdomein Sport niet goed gedefinieerd, in tegenstelling tot vele andere sectoren. Er is niet bepaald een traditie van beoordeling binnen Sport. Dat is gewoon niet aanwezig, hoewel Sport volgens mij ook onder het Cultuurpact valt.

Er zijn drie instrumenten. Er is een bilateraal overleg tussen de minister en zijn administratie. Er is voortdurend bilateraal overleg tussen mijn kabinet en Bloso. Bloso krijgt de opdracht om de stuurgroep Sport voor Allen op te richten, waarin de acties gecoördineerd en uitgevoerd worden. Bloso, en meer bepaald de heer Van Lierde, krijgt daar ook het voorzitterschap van. Daarnaast heb je nog het overlegplatform Sport voor Allen, waarin alle actoren, behalve het kabinet en de administratie, vertegenwoordigd zijn en hun advies geven over het globale actieplan en de te nemen maatregelen. Vanzelfsprekend zal de administratie de rol van secretariaat waarnemen. Bloso is mijn prioritaire partner in de uitvoering van de concrete acties, en dat gebeurt via de stuurgroep.

De adviesgroep moet tweemaal per jaar samenkomen om ideeën aan te reiken en het Sport voor Allen-beleid te evalueren. Alle relevante externe actoren zullen hierin betrokken worden. Bloso zit als uitvoerder niet in de adviesgroep. Daarnaast wordt ook een interne werkgroep opgericht op actieniveau – de stuurgroep – waarvan het kabinet, het departement en Bloso deel uitmaken en dat onder voorzitterschap van Bloso zal functioneren. Ik zal u spoedig een informatiebundel bezorgen, waarin zowel het integrale actieplan als mijn prioriteiten en verdere aanpak aan bod komen.

Uw vraag naar meer informatie over wetenschappelijk onderzoek over sport kan ik als volgt beantwoorden. Zoals al aangekondigd in mijn beleidsbrieven, werden op mijn vraag twee rapporten opgemaakt over het Vlaamse sportbeleid. Ze kregen de titel ‘Sportbeleid in Vlaanderen’ mee. Volume één belicht trends, cases en visies, terwijl het tweede volume vooral ingaat op een aantal wetenschappelijke studies over het sportbeleid in Vlaanderen.

Verschillende auteurs brachten boeiende en relevante informatie samen die een idee geeft over hoe het sportbeleid in Vlaanderen evolueert. Deze publicaties werden door mijn twee administraties samen uitgegeven – dus door het departement en door Bloso – en werden net verspreid. Ik heb mijn departement gevraagd om ook aan de leden van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een exemplaar te bezorgen. In 2007 volgt een derde volume over kengetallen. Van zodra dit klaar is, wordt dit vanzelfsprekend ook overgemaakt aan alle leden van deze commissie.

Het onderzoek naar de geldstromen in sport waarnaar u verwijst, is nog niet helemaal rond. Ik heb hierover van de onderzoekers een eerste presentatie gekregen, maar ik had nog een aantal vragen, en dat waren blijkbaar kritische vragen. Het eindrapport wordt nu verder afgewerkt en van zodra het beschikbaar is, maak ik het ook aan u over. Het feit dat ik daar nog een aantal vragen bij had, is voor de onderzoekers een argument geweest om die studie verder te vervolledigen, omdat anders anderen die vragen zouden hebben gesteld.

Zoals ik in het verleden ook heb geantwoord aan mevrouw Crevits is er een reglement, maar dat wordt momenteel bijgestuurd en krijgt een scherpere aflijning, zoals ik dat ook met de acties in het kader van Topsport Vlaanderen heb gedaan. Ik wil toch nog eens de juiste toedracht weergeven, omdat daar enige frictie en spanning over bestond, en omdat wat ik zei niet in correlatie was met de tekst die voor mij lag. Wat ik zei, was wel juist, in de volgende betekenis. Er bestaat al lang een reglement. Dat reglement is bijgeschaafd op het vlak van topsport. Het reglement bestond in het verleden dus uit twee delen: ‘Sportend Vlaanderen’ en ‘Topsport Vlaanderen’, al was het niet noodzakelijk

onder die bewoordingen. Het ging in ieder geval enerzijds over de gewone sportmanifestaties en anderzijds over de topsportmanifestaties. We hebben het gedeelte Topsport verscherpt en het reglement daarvoor aangepast. In mijn hoofde was het gedeelte dat sloeg op de gewone sportmanifestaties echter vanzelfsprekend nog van toepassing. Daar is enige onduidelijkheid over, dat is het minste wat we moeten zeggen, omdat het gedeelte Topsport werd gewijzigd en ook vernieuwd. Waar de discussie echter over ging, mevrouw Crevits, was over de vraag of er een reglement bestond en of die criteria van dat reglement vandaag nog altijd werden gehanteerd. Wat 'Sportend Vlaanderen' betreft, is dat wel degelijk het geval.

Mevrouw Hilde Crevits: Het probleem is veroorzaakt doordat u een brief hebt geschreven naar alle organisaties die vorig jaar en het jaar daarvoor een subsidie hebben gekregen in het kader van topsport, dus ook de kleintjes, die 1000 euro of 1500 euro kregen. U mag dat niet onderschatten: voor die organisaties is dat wel een substantieel bedrag. Ik vind het goed dat u zegt daarin te willen snoeien, maar in die brief hebt u enkel gesteld dat de criteria voor topsport verscherpt werden, terwijl u niet hebt vermeld dat er nog een ander reglement is. Tot op vandaag is er daarover op het terrein onduidelijkheid. Die is nog versterkt doordat een paar weken geleden een mevrouw van Topsport Vlaanderen een aantal organisaties die vragen stelden, heeft geschreven met de melding dat ze hun dossier opnieuw moesten indienen op basis van het topsportreglement. Daardoor zijn er nu een aantal organisaties die op basis van dat topsportreglement een dossier hebben ingediend. Ik ken er een paar, maar noem geen namen.

Ik denk dat het hoog tijd is dat u duidelijkheid verschaft, door te communiceren en uit te leggen op basis van welk reglement een organisatie subsidie of ondersteuning kan krijgen. U zou moeten duidelijk maken dat het topsportreglement is bijgestuurd, maar dat dit niet belet dat er een budget is voor 'gewone sportmanifestaties' waarvoor andere criteria worden gehanteerd. Dit komt misschien over als kritiek, mijnheer de minister, maar er bestaat echt wel heel wat onduidelijkheid, terwijl die manifestaties reeds de komende weken en maanden op de agenda staan.

De heer Johan Sauwens: Het gaat hier om echt geklungel. Het is half maart en de mensen weten nog altijd niet waar ze aan toe zijn. Dat is pure Kafka!

Minister Bert Anciaux: Ik probeer opnieuw in alle rust mijn ding te zeggen. Er was een reglement in het verleden. Het gedeelte Topsport is gewijzigd. Strikt genomen zou je kunnen zeggen dat het andere gedeelte van kracht blijft. Daar is onduidelijkheid over. Ik aanvaard dat. Ik vraag met spoed om dat inderdaad te verduidelijken, maar strikt genomen is er altijd een reglementering ge-

weest. Vorige keer ging het er ook over of er daar een reglementering over was, toen is het gedeelte Topsport aangescherpt maar bleef het gedeelte voor de gewone sportmanifestaties van kracht. Dit zal worden verduidelijkt. Alle aanvragers die een dossier opstuurden, kregen trouwens een antwoord dat het reglement wordt bijgestuurd en dat het hen zal worden opgestuurd.

De heer Sauwens verwijst naar Bloso, dat zegt van niets te weten, maar de taak van het opvolgen van dit reglement en het adviseren over de binnengekomen dossiers zat ook in het verleden bij mijn departement en niet bij Bloso. Ik vraag de administrateur-generaal van Bloso dan ook om dossiers die eventueel bij Bloso toekomen, onverwijld aan het departement over te maken. Zodra het vernieuwde reglement klaar is, zal ik Bloso hierover uiteraard ook informeren. BBB zou tot meer samenwerking moeten leiden.

Ik erken dat dit een pijnpunt is, maar ik denk dat de oplossing nu toch wel heel dichtbij is. Ik wil u hier ook nog zeggen dat het aangepaste reglement voor 'Sportend Vlaanderen' meer het accent op participatieverbreding en -verdieping zal leggen dan in het verleden het geval was.

Ik ben het eens met de analyse dat er het Sport voor Allen-beleid een betere communicatie moet worden opgezet. Wat die visieontwikkeling betreft, stel ik alleen vast dat men op het veld niet tot een prioriteitsstelling in het dossier Sport voor Allen kon komen. We hebben gelukkig wel het actieplan Topsport. In de vorige legislatuur zijn de verschillende relevante actoren er namelijk wel in geslaagd om een zeer degelijk topsportactieplan op te stellen.

Een gewone loutere status quaestionis, een opsomming van alle mogelijke problemen die er bestaan, dat hebben we wel, maar dat is geen actieplan. Ik zeg het nogmaals: een actieplan is een prioriteitstelling, het is een plan waarin wordt gezegd welke acties op welk moment moeten worden ondernomen. Ik zal zelf zo'n voorstel doen en dat vanzelfsprekend ook voorleggen aan het overlegplatform, op basis van het ontwerp dat ik heb gekregen van het overlegplatform. In dat ontwerp stond echter noch een prioriteitstelling, noch een timing, omdat – en dat is geen schande – de belangen ook in de sportwereld niet altijd gelijklopend zijn en de prioriteitstelling niet altijd in consensus kan worden bekomen, maar dat hebben we ook gemerkt bij het tot stand komen van het decreet.

Mijn beleidsnota Sport, mijn jaarlijkse beleidsbrieven, de vele sportfora waar ikzelf of een van mijn medewerkers een toelichting geven over deelaspecten van mijn sportbeleid, wijzen er in ieder geval op dat we wel degelijk belang hechten aan een goede en intense communicatie met het sportveld. Ook gisteren werd gesteld

dat het eigenlijk voor de eerste keer is dat er zo veel communicatie en inspraak in het sportbeleid mogelijk was. Ik neem aan dat u het trouwens met mij eens bent dat, naar aanleiding van de goedkeuring van het decreet Lokaal sportbeleid in het Vlaamse Parlement, ook felicitaties werden gegeven over het feit dat er zo veel ruimte was geweest voor interactie, zowel met de vertegenwoordigers van de verschillende sportorganisaties als met u, leden van het parlement. Ik kies inderdaad vaak voor een directe communicatie met de specifieke doelgroep die ik beoog en liefst over een zeer concreet thema. Voorbeelden daarvan zijn de communicatie over het Jaar van de Fiets, met daarin bijvoorbeeld ook de themauitzendingen van Vlaanderen Sportland over het nieuwe decreet op het Sport voor Allen-beleid en het begeleidingstraject dat daarbij wordt voorzien, over het Vlaamse Sportinfrastructuurfonds waar alle schepenen van sport in heel Vlaanderen over worden geïnformeerd, over mijn plannen op het vlak van topsport enzovoort.

De suggestie om werk te maken van een strategisch sportcommunicatieplan, zoals ook toerisme Vlaanderen dat heeft gedaan, ben ik wel zeer genegen. Ik zal deze suggestie verder onderzoeken, samen met mijn administratie. Dankzij een goed en up-to-date beheer van de websites van de beide administraties kan bijvoorbeeld al een groot deel van de informatienoden bij het grote publiek worden opgelost, meen ik. We zullen daar, ook naar aanleiding van deze vraagstelling, rekening mee houden en verder initiatieven rond nemen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, ik heb echt het gevoel dat het een systeem wordt om documenten en adviezen op te vragen, en als die dan niet helemaal brengen wat de minister verwacht, ze terug te sturen. In iedere gemeenteraad heeft ieder raadslid inzage in alle documenten. We vragen gewoon dat de documenten waarover u beschikt, aan ons worden overgemaakt in het kader van de beleidsvoorbereidende opdrachten, die wij ook hebben. Dan kunnen we mee het debat voeren.

Het verslag over de geldstromen zou er zijn in het najaar van 2006. Ondertussen is het maart 2007. Ik vraag gewoon dat die stukken aan ons worden overgemaakt. Ik vind dat in het kader van het communicatieplan in een parlementaire democratie de stukken moeten worden overgemaakt. We vragen dat nu op een vriendelijke manier, via een vraag om uitleg. U zegt nu wel dat u vol goede bedoelingen zit enzovoort, dat is allemaal zeer fijn, maar waar het om gaat is dat we verder kunnen. Ik heb het gevoel dat een deel van uw omkadering enkel denkt in functie van topsport, alsof alleen dat zaligmakend is, terwijl wij bij herhaling zeggen dat de maatschappelijke effecten van de 'brede sport' het honderdvoudige zijn van die van topsport. Het debat over op welk terrein de overheid inspanningen moet doen, sleept al een tijd aan.

Tot slot vind ik toch dat u zeer snel duidelijkheid moet verschaffen, zowel voor het parlement als voor alle betrokkenen. In de loop der jaren waren er enkele manifestaties die overheidssteun kregen. In de loop van de voorbije vijf tot zes jaar is dat, door uw voorganger en door uzelf, een enorm pakket geworden van organisaties die op steun kunnen rekenen. Die subsidies van vandaag op morgen afpakken met een laconiek briefje waarin staat dat ze plots moeten voldoen aan ik weet niet welke soort topsportcriteria, dat is een communicatie die geen enkele schepen van Sport in eender welke van de 308 Vlaamse gemeenten zich kan veroorloven. Dit schept veel wrevel. De parlementsleden worden nu belegerd met vragen, terwijl dat zaken zijn waar een parlements lid zelfs niet voor zou moeten tussenkomen. Het is gewoon het niet-functioneren van de uitvoerende macht ter zake. We vragen dat wel vriendelijk, en de spanning komt niet van ons, de spanning komt vanuit het werkveld.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: U insinueert dat ik informatie achterhoud. Dat vind ik beneden alle peil. Het actieplan Sport voor Allen zal zo vlug mogelijk aan de commissie worden voorgelegd, van zodra het definitief is.

De heer Johan Sauwens: U ging het overmaken in december 2004. We zijn nu twee en half jaar verder en we hebben het nog niet.

Minister Bert Anciaux: Ik ben het daar niet mee eens.

De heer Johan Sauwens: Ik kan het bewijzen.

Minister Bert Anciaux: Een actieplan is een plan dat minstens op de goedkeuring van de minister kan rekenen.

De heer Johan Sauwens: We hebben recht van inzage in alle beleidsvoorbereidende dossiers.

Minister Bert Anciaux: U hebt het blijkbaar toch. Een actieplan wordt overgemaakt op het moment dat het goedgekeurd is door de minister. Zo heb ik het ook in de commissie gezegd naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief. Er is een ontwerp geweest dat nooit een volledig actieplan is geworden omdat er geen prioriteitstelling was. Ik antwoord hier heel rustig en duidelijk op.

Verder zegt u dat ik een rapport tegenhoud over de geldstromen. Dat is niet correct. Het rapport en de studie over de geldstromen zijn niet afgerond.

De heer Johan Sauwens: Omdat u dat vindt.

Minister Bert Anciaux: Excuseer, niet omdat ik dat vind. Omdat de procedure van een studie zo is.

De heer Johan Sauwens: Het lijkt hier wel een presidentieel regime.

Minister Bert Anciaux: Ik gedraag me echt niet zo, dat kunt u mij niet verwijten. Dat is onzin.

Een normale studie wordt, voor ze wordt afgerond, besproken met de besteller ervan. Ik had een aantal vragen waarop de professor en zijn assistent eerst antwoord zullen geven. Dus is het niet mijn fout dat ze er nog niet is. De studie zal onmiddellijk worden overgemaakt op het moment dat zij, en niet ik, menen dat ze definitief is.

Wat u zegt over Sport voor Allen of topsport, is ook niet correct. Heel de sportwereld klaagt dat er te veel topsportmanifestaties worden ondersteund. Ze zeggen dat we duidelijkere criteria moeten handhaven. Op het moment dat ik mijn verantwoordelijkheid neem, zit ik er niet mee dat u mij afschiet. Maar het feit dat ik duidelijke criteria neem, kunt u mij niet verwijten. In het verleden was alles mogelijk. Ik heb duidelijke criteria genomen. Dat is geen slecht beleid van de uitvoerende macht. Dat is tenminste een beleid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
